

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inzerate sprejema upravnništvo v Katol. Tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Uredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 165.

V Ljubljani, v soboto 21. julija 1900.

Letnik XXVIII.

Kje so vdinjani naši liberalci?

Zapisali smo že svoj čas na tem mestu, da pripravljamo »Narodova« pisarija in vse, kar je ž njó v zvezi, naravnostne odpade od katoliške cerkve med Slovenci. Na to moramo biti pripravljeni; prvi ugodnejši trenotek bo to pokazal. Peklensk je ta namen, skrajno umazana je pa tudi zunanja prilika, ob kateri se je pričela ta najstrastnejša doba v borbi proti katoliškemu prepričanju med nami.

Liberalcev, ki so pod imenom klerikalstva pobijali katoliško cerkev, zlasti pa njeno duhovstvo na slovenskih tleh, smo imeli vedno. Še pred l. 1848 srečujemo to nasprotstvo. L. 1848 so Konšekove celjske novine s posebno slastjo jele udrihati po duhovnikih; morda bi kazalo »Narodu«, kedar nima od drugod gradiva, da pobrska po njih. Struja, ki se je osnovala proti Bleiweis, Janežiču, Costi in drugim, je stala na odločno »protiklerikalnem« stališču. »Narod« in manjši psički na časniškem polju, ki so se skotili v njegovem kečurju, nekaj časa lajali, potem pa žalostno poginili, so vsi dosledno pobijali katolištvo na Slovenskem.

Pri tem pa opazamo to-le posebno zanimivo dejstvo: Protikatoliška gonja na Slovenskem je bila vedno le pritlikava nemško-židovsko liberalne vojske. Brez duha, brez izvirnosti so prepisavali in prežvečevali slovenski liberalčki, kar so pobrali po židovskih listih in brošurah.

Naš sedanji boj je pa še grji za naše nasprotnike. Vnel se je bil ob tistem času, kot se je začela med Schönererjevci in Wolfovci agitacija za odpad od katoliške cerkve in za protestantstvo in starokatolištvo. Vse gradivo, s katerim napolnuje »Narod« svoje predale z umazanimi napadi proti nam, je povzeto iz okrožnice naših izdajavskih nemških kričarjev.

Povestice o duhovnikih s celega sveta, ki jih pa morajo nemški listi zelo velikrat preklicavati, dobivajo »Narodovci« od tam in jim verjamejo. Tudi napadi proti moralci

sv. Alfonza Ligvorija so vzeti iz nemško-radikalne protikatoliške zaloge. Inomoški Scherer, »Ostdeutsche Rundschau« in druga Schönererjeva trobila so že obdelala to stvarino in jo tudi že dobila po nosu vsled njihovih premišljenih laži in obrekovanj. Najzapisemo na tem mestu: sv. Alfonza moralca je priznana od najvišje cerkvene oblasti, da se sme brez skrbi rabiti.

Ljudje, ki napadajo veličastnega vzornika krščanske popolnosti, svetega Alfonza, enega največjih mož, kar jih je v zadnjih dveh stoletjih imela katoliška cerkev, enega najbistrejših veleumov, kar jih ima izza 18. veka pokazati katoliška veda, najpožrtvo-vavnejšega dobrotnika duhovstva in ljudstva, nimajo več pravice, da se imenujejo katoličani. Čim preje se pokažejo v svoji popolni nagoti, tem bolje za nas. Moralca je veda in na tem polju se z lažmi ne da nič doseči. Napada se kazuistiko sv. Alfonza, ki v posamnih slučajih kaže, kaj je pravo in kaj ne in s tem pojasnjuje moralna načela, ki se mora tikati vseh tvarin, katere zadevajo ob moralo, vseh razmerij človeškega življenja, in seči mora tudi globoko v blato, kamor zagazi človeška natora. Hinavski licemerci! ki govore tu o pohujšanju. Zdravilska veda, ki se tiče telesne strani človekove, mora tudi opisavati vse bolezni in učiti leke zanje. In ti spisi niso za vsakogar, marveč samo za tiste, ki jih rabijo. Dušne bolezni, nemirna vest, obupno srce, ki je zdravijo milosti katoliške cerkve, so pa pač mnogo važnejše, nego telesne. Če se torej dušnemu zdravniku dajo točni napotki za posamezne slučaje, je to pač nujno potrebno, da se ve ravnanje, kadar zadene ob nje. To je tako pametno in tako samo po sebi razvidno, da je treba brezmejne strasti in občudovanja vrednega zaupanja v neumnost ljudi, ko se pišejo taki napadi.

Kakor smo že rekli, je ta borba med Nemci že končana, ko se pri nas še pričinja. Njen izvor je lahko umljiv. Strupeno sovraštvo protestantstva proti katoliški cerkvi izmišlja vedno novih napadov proti nji; sedaj pa vzlasti, ko se je iz političkih na-

menov pričela v Avstriji gonja proti katolištvu. Narod zajemlje iz teh virov. Pribijmo ta-le dejstva:

1. Schönererjeva klika hoče razbiti Avstrijo, da vsvari veliko Nemčijo od Belta do Adrije. Mi smo odločeni po njihovih namerah, da izginemo v nemštvu. Največji ovira temu je katolištvo v naši državi. To je torej treba najprej oslabiti. Katolištvo je najmočnejše in najzavednejše v alpskih deželah. Zato se je ta agitacija najbolj vrgla na nje: Tirolsko, Solnograjsko, Štajarsko in — Kranjsko. Pri nas opravlja te posle »Narod« s svojimi sorodnimi listi. Ne vemo, ali so naši liberalci podkupljeni od vsenemske stranke, ali kako drugače zavestno zvezani ž njó; to pa vemo, da so njihovi napadi direktna podpora vsenemske agitacije z namenom našega popolnega potujčenja.

2. Ta boj ima protiavstrijski in protislovanski značaj. Framasonstvo s svojim sovraštvom do Avstrije, veliko nemštvo s svojim brezmejnem napuhom, liberalstvo s svojo dobičkaželjno podlostjo, protestantstvo s svojim sovraštvom do katoliške cerkve, socialna demokracija s svojo židovsko skvarjenostjo — to so sile, ki se bojujejo v njem. In vmes koraka z mehurjem za pasom, s čikom v ustih kot neotesano hlapče naše liberalno časopisje z »Narodom« na čelu.

Pojte, izdajavci, kamer vam drago; naš narod nepojde za vami.

„Glejte zločinca!“

Šestnajst let star — doctor iuris! Mladenič z najkrasnejšimi lastnostmi. Lepa postava — vse gleda za njim. Njegov govor je duhovit, njegova beseda ognjevit. Oče je ponosen nanj, ga sili, da naredi karijero. Plemenito ime daje sijaj efektne nastopu. Njegov značaj je čist, nihče ne najde madeža na njem. Advokat prve vrste, vse dere k njemu. Bogastvo mu odpira svoje zaklade, pogledi ljudstva so vperti vanj. Sorodstvo in svaštvo mu daje pristop v najvišje rodbine.

tvami, ki palijo pamet. Vse občutke telesa, vso strast krvi zlivamo v veliko pijanost dušev. Kedor tako sodi o molitvi, sodi, kakor slepec o bojah, ali pa je njegova sodba samo zato taka, da bi bila izvirna. Pa ni! In zato, ker ženske baje tako molijo, kakor si domišlja pisateljica, vzkligne ta navdušeno: »Me ženske — dekadenti! Me ženske — nadljudje!« Ubogi Nietzsche, kedar zležeš v žensko glavico, da hoče potem z lučjo tvoje modrosti razsvetliti vse misterije.

Toda dalje! »Njene blede, bolne roke so jokale za njim«. Stari Lichtwer je svoje dni rekel: »So ein Lied, das Stein erweichen, — Menschen rasend machen kann«. Pa niso samo pesmi take, tudi v prozi naretiš včasih na tako mesto. Bleda roke, ki jokajo za kom! Razume se, da jo je brutalno, trdosrčno zapustil, ker je bil zdrav, ona pa bolna. Je že tako, zato je pa tak ta misterij žene.

Kar in kakor piše pisateljica o razmerji med moškim in žensko, to bi pri pisatelju grajali, pri pisateljici bodi molk edina primerna sodba.

Misterije rodbine nam slika kaj živo-bojno pisateljica. Samo to-le ljubko podobico hočemo pokazati bralcem: »Zjutraj jo

Komtese bodo srečne, če jim nudi svojo roko. Doda se mu smeje, treba le roko stegniti po njej. Ali hoče biti damagog? Ljudstvo ga ljubi, gre za njim, kamor hoče. Ali se nagne na aristokratsko stran? Grofje ga vabijo v svojo rodbino.

Velikanska pravda, on je zastopnik. Vse se zanima za krivca, in veliko bolj pa za mladega advokata, ki z veliko učenostjo in s še večjo finostjo zastopa stranko. Zmaga je gotova. Sijajna zgovornost njegova je očarala sodnike in občinstvo. Še jedna razprava — in slava s kupi denarja se vsuje doktorju v naročje!

Pa pot posvetne pravičnosti je opolzka. Želja po zmagi ga omami. Zmage gotov se spusti v negotove kombinacije. Papirnata palača dokazov se podere. Besede zmagujejo nad resnico. Zvižča triumfira nad pravico. Pravda je izgubljena.

Genijalni mladenič je potr. Ideali, za katerimi je hlepel, so ga varali. Ambicija se mu studi. V dnu duše čuti stud in nevoljo. Vse svoje talente je uporabljal za minljive stvari.

On beži iz sodnijske dvorane, se zaklene v svoj tihi stan in premišljuje. Sijajni govornik, priljubljeni družabnik je izginil. Boji so končani, vest je mirna. Iz advokata strank je postal advokat pravice, advokat katoliške cerkve. Prej je reševal pravdo, sedaj rešuje duše. Vso svojo velikansko juridično izobrazbo uporablja za zveličanje duš. Z neumorno vne-mo proučuje bogoslovna dela. Da še več stori za zveličanje duš, ustanovi l. 1732 red, ki se naj posveti rešitvi najbolj zapuščenih in najrevnejših duš. Na prižnici, v izpovednici deluje neumorno z največjo vne-mo, zaničujoč svoje lastne potrebe, živeč le za blagor bližnjega. Škofovska mitra se mu ponuja. On iskreno prosi v svoji ponižnosti, naj se mu ne izkazuje čast, naj se mu ne nalaga toliko breme. Papež Klement XIII. mu ukaže pokorščino, in ga venča s škofovsko mitro l. 1762.

Kot škof prepotuje vse kraje svoje škofije. Kot apostol deluje, kot mučenik trpi. Kar je slabih, izprijenih ljudi, ga sovražijo, vsakemu njegovemu koraku predbacivajo na-

je pretepel. Samo tako. Višnjevce, na robah umazano rumene srage udarcev so ji krile rame, pleča, roke. Pod levim očesom se je svetila z krvjo podlita otekline. O ti misterij, ti!

Kako sodi pisateljica o ženi in o možu, to nam pove v eni najkrajših svojih črtic zelo jasno. Šteli smo vrstice, 17 jih je, med temi ena samih pomišljajev! Črtica pa se da še bolj okrajšati in pove isto. Rabili bomo pisateljicine besede, samo izpustili bomo, kar se da brez škode izpustiti: »On in ona. On je bil truden in glava ga je bolela Ona je prišla k njemu in se ga hotela okleniti On pa jo je odrinil: Pusti me . . . ! Mož . . . Ona in on. Ona je bila bolna. Vsaka beseda jo je bolela On . . . je stopil k njej in ji pogladil lase. In ona je prišla njegovo roko in jo poljubila: Ti zlati, dobri . . . ! Žena. — — Dve ljubezni«

Kaj neda, strašen misterij žene?!

Škoda, da pisateljica ne obrača svojega talenta, ki ga brezdomno ima, bolje.

Mogoče pa, da smo mi premalo skromni. Za 1 krono 58 strani misterija je vender veliko. Ali ne?

LISTEK.

Iz nove pisarije.

Časniki drugih narodov imajo navado, da iz moderne poezije poberejo najbizarnejše cvetove ter jih povite v šopke podajejo bralcem. Dajmo se mi! Tudi naš narod ima, mislimo, pravico, da izve, kako cvetje poganja razgreta domišljija ali pa strastno hlepenje po nenavadnem, izvirnem njegovih sinov in hčera. Da, tudi hčer! Hčere slovenskega naroda stoje v vrstah najmodernejših modernih, in pred nami leži zvezek črtic iz ženskega življenja, naslovljen: Misterij žene. Cena 1 K. Spisala je te črtice, ne vemo, gospa ali gospica Zoška Kveder, katera se nam koj na prvem listu predstavlja v podobi. Moderna prikazen že po unanjem. Poglejmo malo v notranjost te moderne pisateljice, pogledjmo malo v njene črtice.

Kar bravec takoj opazi na teh črticah brez naslovov, to je njih kratkost. Črtice kratke, stavki kratki. Čujmo! Koj prva črtica: »Na velikih žrtvenikih svetovja so gorele duše. Krvave zmučene. Kri je vrela raz altarjev v brezmerje. Ogromni krvavi slapi so padali v veselstvo. Po neizmernem

prostoru so orili veliki, mogočni krvavi vriski«. Kajne, dragi bravec, misterijozno? Kaj neki je to bilo? Čakaj, pisateljica takoj pove, kaj je to bilo:

»Bakanal krvi.

Krvi duš.

Ženskih«.

Zdaj torej veš, kaj je bilo. Toda dalje: »Velika krvava morja so plavala v svetovju. Raz altarjev so padale mlade, nežne dušev. Kam? Vsekako v ta krvava morja, kakor žabe v mlako. In zakaj so padale? Poslušaj: »Veliki satani so jih suvali v blatna, krvava jezera«. To je sicer misterijozno, ali umni bravec takoj ugane, da so ti satani moški. In pa ta čudna kri, kaj vse zna! Pisateljica pravi o njej: »In kri je kričala jada, srda, boli in prokletstva. Koncem črtice je tudi nekak nadpis tej črtici:

»Bakanal pekla.

Pekla duš.

Naših«.

Po svoje si razlaga pisateljica, zakaj ljudje molijo: »Molimo k Bogu, k svetnikom. Mi ljudje. A vi moški k Mariji, k čisti, sveti, idealni lepoti. Molite k Rafaelovi Madoni, k svetnicam Tiziana, Mihelangela K ženski molite! A me molimo Krista. Z vročimi, fanatičnimi moli-

pačne namene, ga preganjajo, se mu ustavlja. Liberalni elementi v svoji pijanosti in prevzetnosti ga sovražijo, obrekujejo. Krščansko ljudstvo ga ljubi, ga časti, mu je pokorno. Strog proti hudobiji neke binavske ničvredne klike, ki se diči z imenom napredka, je ljubeznjiv, potrpežljiv zdravnik slabostim ubogega ljudstva. »Sovražnik ljudstva je!« upije nesramna klika. »Ne, on je naš škof, naš vodnik, naš prijatelj!« odgovarjajo tisočeri glasovi poštenega ljudstva.

Po trinajstih letih težavnega škofovanja stopi nazaj v svoj red, odločivši težko mitro in se posveti le dušnemu pastirovanju. Celo življenje študira juridične, moralno-teologične in filozofične knjige, da na podlagi dolgotrajnih izkušenj in vseobsežne izobrazbe sestavi navod za dušno pastirovanje izpovednikom v najtežavnejših slučajih. Boj proti nečistosti in krivici mu je geslo, čaščenje Boga v presv. Zakramentu in njegove predčiste Matere mu je namen. Mehak proti slabosti, oster proti zlobi, je pravičen vsem. Namesto prevzetnega racionalizma in hinavskega liberalizma postavlja trdni, jasni, vsem pravični nauk katoliške morale. Do edenindevetdesetega leta svoje starosti piše, moli, uči. Dne 1. avgusta l. 1887. leže v grob. Leta 1889. je proglašen svetnikom. Dne 11. marca l. 1871. je na prošnjo kardinalov, škofov in redov proglašen cerkvenim učenikom.

Ta mož je sveti Alfonz Liguorijanski.

Glejte zločinca!

Oni ljudje, ki na poziv Schönererja in Wolfa, teh mož, katerih svetost je dovolj znana, iz političnih in osebnih vzrokov rujejo proti Rimu, v njegovih delih stikajo po »nenravnosti«. Pačijo citate, lažejo izreke, obrekujejo osebe — in najdejo nenravnost.

V ta krog je stopil »Slov. Narod« s svojimi od Alfonza svetejšimi uredniki. Še bolj laže, še bolj obrekuje, nego jata nemško-nacionalnih bokserjev.

Za njim se vleče četa mož, ki se imenujejo »inteligentni«. V tej četi so profesorji, so gigerli, so barabe, so advokati, so krčmarji, so kramarji, so dijaki.

Ne vsi, mnogim se studi ta grdi, nepošteni boj, a mnogo jih je, mnogo, ki so zapeljani po predrznosti in samosvestnosti liberalnih »voditeljev intelligence«.

Živo nam stopa pred oči oni prizor pred jeruzalemsko judovsko-pogansko porotno sodbo, ko je vprašal predsednjak sodišča: »katerega naj izpustim?« »Živio Baraba! Barabo izpusti!« je rekla tedanja porotna klop.

Malo pozneje je svojo kri prelival Pravični. Izpuščen rovar je sedel v krogu svojih zvestih, veseleč se svobode in časti. »Živio Baraba! Baraba je naš mož! On je pravičen! Glejte zločinca — na Golgoti!«

Podobno je sedaj stališče katoliške cerkve v Avstriji in na Slovenskem. Stopi v ljubljansko gostilno med liberalce — in lahko doživiš podobne izreke.

Glejte zločinca!

V uredništvu »Slov. Naroda« so pošteni ljudje. Pošteni znanstveniki so tisti, ki jim sledi. Kdor ne verjame, da je vse res, kar piše »Narod« o katoliški morali in zlasti o svetem Alfonzu, temu je »Narod« zagrozil, da mu bo dal priložnost, dokazati svojo nedolžnost, pred sodiščem. Klasično! Ljubljanski porotniki bodo torej sodili, ali so v morali svetega Alfonza oni nauki, ki mu jih »Narod« podtika ali ne!

Tavčar in Malovrh sta vsekako večja advokata, nego Alfonz Liguorijanski. V očeh liberalcev sta tudi večja svetnika.

Katoliška cerkev je pa učiteljica nenravnosti.

Glejte zločinca!

Dr. E. Lampe.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. julija.

O novih Koerberjevih načrtih pišejo »Narodni Listy« mej drugim to-le: Ministerski predsednik namerava najprej zblizati Čehe in Nemce v jezikovnem vprašanju s tem, da bo spremenil jezikovna načrta, ozirajoč se na želje, ki sta jih izrazili stranki v svojih spomenicah. Ako se pa Koerberju to ne posreči, spravi se bo na drugo polje. Skušal bo odstraniti obstrukcijo morda s preklicem Kindingerjevega ukaza. Vsporedno s tem bo na dnevnem redu sostava nove večine. — Prav verjetno je, da je češki list uganil pot, ki jo hoče nastopiti Koerber.

Stavka nemško-nacionalnih odbornikov v Žatcu bo menda kmalu končana, ker so se moške v minulih tednih prepričali, da jim ne gre nič kaj po sreči. Njih ugovor proti razpustu prejšnjega občinskega zastopa, v katerem so imeli večino nemški nacionalci, je sedaj zavrnila tudi druga instanca. Istotako se ni nihče oziral na njih pritožbo proti znatni denarni kazni, ki jim jo je radi abstinence v vseh 12. sejah naložil vladni komisar. Moške so dobili te dni dostavljene dolge nosove in pa nalog, naj takoj plačajo, kar so dolžni. V prihodnjih dneh bodo postali že bolj pohlevni ter se udali v neizogibno usodo.

Južno-tirolski italijanski deželni poslanci se že kesajo, da so tako pohiteli s sklepom o obstrukciji v tirolskem dežel. zboru, in radi bi z lepa popravili nepremišljeni korak. Ker si ne vedo drugače pomagati, naročili so pri sestanku minuli četrtek, ki se je vršil v Tridentu, poslancu baronu Malfattiju kot načelniku kluba, naj vpliva na ministerskega predsednika Körberja, naj določeno pove svoje mnenje o tridentskem avtonomijskem programu, da se morejo eventualno nadaljevati sedaj prekinjena pogajanja z nemškimi poslanci, ali pa se pretrga mej njimi vsaka zveza. Lahko menijo, da dobe od vladnega načelnika vsaj deloma povoljen odgovor ter da jim ne bo treba pričeti z neplodno obstrukcijo.

Reklamu za Nemčijo. Povodom sedanjih dogodkov v Kini poskrbe gotovi krogi, da se imenuje Nemčija vedno na prvem mestu, češ da je najbolj delavna in najbolj vnetja za blagor Evropejcev in evropskih interesov na kitajskih tleh. To pa hočejo pokazati tudi še na drug način. Oficijelno se namreč pripoveduje, da so zapustili Berolin vsi državni tajniki in ministri z državnim kancelijem vred ter se podali na oddih, doma tiči samo državni tajnik grof Bülow in se ne gane od svojega ogromnega dela. Preobložen je vsestranski z delom in kaže občudovanja vredno delavnost, mejtem ko so njegovi kolegi v drugih državah večinoma na dopustu. Ta trditev se seveda že ne strinja z resnico. Grof Lamsdorff, Delcasse, Visconti-Venosta in stari Salisbury vztrajajo istotako na svojem mestu in morda še več delajo kakor grof Bülow. Sicer pa zunanji minister itak nima kdove koliko pisarniškega dela. Kakor vidimo, so torej tudi dogodki v Kitaju na svojem mestu ter store svojo dolžnost ad majorem Germaniae gloriam.

Prevažanje nemških čet po sibirski železnici. S tem vprašanjem, ki je pred kratkim prvokrat zagledalo beli dan, se peča sedaj tudi »Novoje Vremja«, ki to trditev najodločneje dementuje. Ruski list namreč piše: »Kolikor so na merodajnih mestih poučeni, je to poročilo popolno neosnovano. Morda so bile to le želje zunanjih krogov, ker mi nimamo povoda, da bi oddajali sibirsko železnico komu drugemu na razpolago. Železnica je delo miru; kot taka se je pričela graditi in kot taka dovršila. Ko bi hoteli po nji prevažati armade raznih narodov, bi s tem provzročili nasprotje vseh azijskih rodov proti sibirski železnici. Konečno ne vemo, kaj bi si domisljala orientalska fantazija, ko bi recimo sibirska železnica cel mesec prevažala samo nemške vojake. Da bi to ne bilo vseč tudi našemu domačemu prebivalstvu, umljivo je samo po sebi, kajti pri nas imamo vse drugačne nazore o dogodkih v Kini kakor pa v Nemčiji. — Iz tega je razvidno, da zahodna Evropa, posebno pa Nemčija ne sme računati na sibirsko železnico, ker Rusi dobro vedo, čemu so jo zgradili, namreč v svojo lastno korist.

Angleži v skrbeh. Velemoč Anglije je jela zmrzovati v največji vročini. Vso svojo razpoložljivo armado imajo v Južni Afriki, a je ne smejo pozvati nazaj, akoravno so že davno »premagani vsi burski kmetje«. Upor mej Ašanti še ni udušen, v Indiji morajo biti neprenehoma na straži, objednem jih pa grozno boli, da v Kini ne morejo igrati vodivne vloge. Nikjer ne morejo najti potrebnih močij. Ne smejo jih vzeti ne iz Afrike ne iz Indije, doma jih pa ni več. Velemoč Anglije zmrzuje.

Anglija v Južni Afriki. Angleški oholeži so se sedaj že popolno (?) udomačili na južno-afriških tleh ter se odločili po

dolgem premišljevanju, da ne bo niti Kapstadt, niti Johannesburg glavno mesto »angleške Južne Afrike«, marveč malo mesto Bloemfontein, ker leži nekako v sredi nove pokrajine in je najzdravejši kraj v celi Južni Afriki. Guverner v Kapstadtu Milner bo degradiran za nadkomisarja, guverner cele pokrajine pa postane George Goldie, mož 54 let in baje zelo izkušen. Dosedanja parlamenta za kapeško kolonijo in Natal ostaneta še nadalje, dokler se ne centralizuje cela južno-afriška kolonija. Glede burskih ujetnikov se pričakuje v parlamentih obsirnih debat, gotovo je pa že sedaj, da bodo vsi, ki so prišli za orožje proti kroni (!), in vsi, ki so pomagali sovražniku, izgubili aktivno in pasivno volilno pravico. To zahtevata energično Milner in Sprigg in sicer je po nju mnenju je to najmanj, kar se more zahtevati. — S tem svojim »programom« so angleški oholeži dosegli, kar so že davno želeli, namreč popolno usužnjiti si ves burski rod.

Današnji kitajski močojnaki. V poročilih o dogodkih v Kini se imenuje več vplivnih kitajskih močojnakov, o katerih poroča »Köln. Volkszeitg.« mej drugim to-le: Mej prvimi se omenja podkralj Li-Hung-Čang, zmagovalac Taipinga, bivši predsednik tajnega sveta in podkralj čilski s sedežem v Tientsinu, sedaj podkralj koanski s sedežem v Kantonu. On je državnik prve vrste, zvit in premeten nasilen in neprizanesljiv. Napram tujcem je baje pravičen. — Čang-Če-Tong, podkralj obeh pokrajin Fu s sedežem v Učango, zagrizen nasprotnik Evropejcev, napram Angležem nekoliko prijaznejši, surovega značaja, Kitajci ga spoštujejo. — Liu-Koen-Y, podkralj v Nankingu, bogataš prve vrste, ljubi sicer mir, tujce pa sovraži bolj nego prva dva. — Tartarec Jong-Lu, reakcionarec in brez vsacega vpliva v politiki. — Song-Fau, podkralj v Junnmfu, tudi Tartarec, je zvest pristaš cesarice. — Su-Kin-Čen je predsednik vzhodnih železnic in član Čungli-Yamena. Poprej je bil podpredsednik v ministerstvu za javna dela in poslanik v Nemčiji in Rusiji. Mož je prijatelj Rusov. — Najstrastnejši nasprotnik Evropejcev pridejo sedaj. Mej prvimi je princ Tuan, brat umrlega cesarja Tong-Ce in ded bodočega prestolonaslednika Pu-Tsiuna. Tuan je Tatar, duševno omejen in grozno zagrizen, ker ni mogel priti do veljave. — Kang-Y, črna duša celega gibanja, je vojni minister in desna roka princa Tuana. Njegova perfidnost je vzrok, da je cesarica hodila isto pot z bokserji. — Yu Shien, bivši guverner v Šantungu, kjer je ravno podpiral bokserje. Sedaj je podkralj v Shangsy, kjer se živahno udeležuje gibanja. — Yuen-Če-Kay, sedanj guverner Šantunga, organizuje sedaj armado, s katero bo obranil Pekin pred Evropejci. — Iz teh podatkov je razvidno, koliko se more Evropa zanašati na kitajsko vlado.

Blaznost.

Spisal Jaroslav Dem.

»Vzduh je bil napolnjen s čudovitimi parami, ki so se nalik fantastičnim prikaznim dvigale, se razširjale in zavzemale celo sobo. Krajniku se je zdelo, da ga hočejo ti hlapi in dimi zadušiti, zato je krčevito in bolestno krilil z drhtečimi rokami po zraku. Vsaka žilica v njem je vtrpala strahovite razburjenosti, da mu je stopil leden pot na blede čelo, in se mu je delala tema pred očmi. Na okno so bile deževne kaplje, in kostanjevo veje se je grozeče pripogibalo in se dotikalo šip; nervozno je vpri Krajnik svoje motne, globoko pogreznjene oči v okno, in v istem hipu mu je padlo v glavo, da so to velikanski demoni, ki stezajo po njem koščene roke, da ga uduše, zadavijo in razmrevajo — — —

Od zunaj je prihajalo zaduhlo šumenje, kot bi se dvigali v zraku davni jeki osamljenih duš, duš, katere so izdahnile bitja, vkleknjena v jeklene verige, a kostenjaki, še vedno v železji in okovih, gnjujejo po podzemnih prostorih.

Gospod Jakob Vovk, sodni pisar, je ves začuden prečital ta odstavek iz neke moderne novele, katero je slučajno dobil v roke. Sedel je v kavarni, pušil cigarete in

lepo počasi spuščal dim proti stropu. Prečital je bil dnevne novice, vse od prve do zadnje, in baš ko je odložil časopis, je zagledal pred seboj knjižico s silno čudnim naslovnim listom; vse je bilo zavito v nekako črno meglo, kipi in drevje, ki je bilo v zamazanih obrisih naslikano na listu, le v sredi je mogel dobro razločiti tenko žensko postavo, vso ovito s fantastičnim cvetjem rmenе boje. Presenečen je zagrabil knjižico in naletel baš na oni odstavek.

Ko je pa odložil knjigo, ni vedel, pri čem da je.

»Blisk in strela«, — to ste bili dve besedi, brez katerih gospod Jakob Vovk ni mogel živeti — »blisk in strela, kaj sem čital!« Strmeče se je ozrl okolo sebe in počel razmišljati.

»Je li v istini to napisano, morebiti pa nisem prav čital, zakaj razumel nisem ničesar!«

Vglobil se je še enkrat v čitanje. Obraz mu je postajal bled, in oči je imel nepremično oprte na papir.

»Blisk in strela, v istini prav ničesar ne razumem, kar je tu napisanega. — Fantastične prikazni! odkod so došle in kaj imajo opraviti, pa hlapi in dimi in demoni, ki hočejo nekoga razmrevati! Kaj takega pa vendar še nisem čital! Blisk in strela,

saj blede se mi vendar ne, in čitati znam tudi še menda. Moram še enkrat pogledati.

Pogledal je zopet, res, vse to je stalo na papirju.

A kako da ničesar ne razume! Saj včasih je vendar razumel, ako je kaj čital, in dnevne novice razume vse, tega pa kar nič ne!

Zaprli je knjigo in počel pazno motriti naslov.

Pred očmi mu je trepetalo, ko je tako nepremično gledal na sliko pred seboj. In kar naenkrat se mu je zazdelo, da se podobna pred njim giblje, da je živa.

»Kaj je to«, je pomislil ves prestrašen, »blisk in strela, saj vendar nisem znorel!«

Obupno se je potipal za lice, nos, ušesi, pogledal okolo sebe, a vedel je prav dobro, da je v kavarni.

»Ali to vendar ne more biti res, da ne bi vedel, kaj sem čital! Morebiti pa nisem popolnoma zdrav, v pisarni me je malo bolela glava, a sedaj me ne več.

Postajal je vedno bolj razburjen; nemirno se je premikal po stolu in plašno gledal okolo sebe.

»Gotovo mi um peša, ker nisem razumel, in slednjič bom zblaznel popolnoma. Glava me včasih boli, lasje so mi že skoro

vsi izpadli, dasi nimam še več kot trinaštedeset let.

Roke so se mu tresle vsled neznanke razburjenosti, in srce mu je hotelo počiti, same groze.

»Zblaznel bom, zblaznel!«

Zatisnil je z rokami oči, povsili glavo in vzdihnil tako milo in obupno.

»Zblaznel, a kdo ga bo živil!«

Odstranil je roki od obraza in pogledal po ljudeh, ki so bili v kavarni. Videl je vse kot skozi meglo, le dva mlada človeka blizu sebe je mogel opaziti natančneje; gledala sta ga nekako pomilovalno — zasmehljivo in šepetala drug drugemu nekaj na uho.

»Gotovo se menita o meni; morebiti se mi že opažajo prvi znaki blaznosti, o, o!«

Pograbil je klobuk in skočil iz kavarne. Začul je glasen smeh za seboj; to ga je še bolj razburilo, in hitel je proti domu kot besen.

V svoji sobi se je vrgel na obrabljen kanape, in votel vzdih se mu je izvil iz prsi. Glava ga je pričela zopet boleti, žila na sencih mu je močno vtrpala, in po ušesih mu je šumelo.

»Zblaznel bom, zblaznel!«

Strt, brez močij je obležal na kanapeju in zaspal. A spal je jako nemirno. Ves čas je videl v sanjah nekake grozne, črne veli-

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. julija.

Osebnosti. Svetnik dež. nadsodiščar v Gradcu dr. Aleksander Riegler je imenovan višjim državnim pravdnikom v Gradcu. — Naslov in značaj dvornega svetnika sta dobila svetnika pri graškem nadsodišču M. Wellsbacher in Julij Ledenig. — Koncipist v naučnem ministerstvu in docent na dunajskem vseučilišču dr. Ivan Žolgar je imenovan članom državne izpraševalne komisije in naš rojak dr. I. Regen učiteljem na državni gimnaziji v Moravski Beli cerkvi. — Službo učitelja in voditelja na šoli družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu je dobil g. Vinko Krek. — Ljubljanski župan se je vrnil iz Pariza.

Katoliški shod. Oklic pripravljalega odbora sta v celoti objavila »Zgodnja Danica« in »Domoljub«. — »Domoljub« piše: »Od raznih krajev prihajajo poročila, kako se prirejšajo pripravljajni shodi za letošnji katoliški shod; taki shodi so se n. pr. vršili že na Brezovici, na Dobrovi, na Bledu, v Rovtahu, v Kranjski gori, v Zagorju na Notranjskem, v Vodicah, v Žužemberku, delavski shodi v Vevčah in Preski itd. Ti shodi so potrebni, da se ljudstvo poduči o velikem pomenu katoliškega shoda v Ljubljani. Zato na noge, zavedni slovenski katoličani in priredite take shode, kjer koli je količkaj mogoče! Da je ta shod res potreben, da bo katoliški stvari res koristil, spoznamo najboljši iz velikanskega strahu, ki ga imajo naši liberalci pred tem shodom. Zadnji čas kar besne in v svoji strasti divjajo, kakor bi bili stekli. To naj nas pa nič ne moti, temveč naj nas še tembolj spodbuja k delu, da se ta shod izvrši častno za vse slovenske katoličane!« — »Novice«, katere, kakor je znano, urejuje Malovrh, se obehajajo najprej na »neimenovanega štajerskega duhovnika«. Da so se resnični štajerski duhovniki izrekli za katoliški shod, to pošteno glasilu zamolčuje. Nato pa namiguje, da je reklama katoliškega časopisja za ljubljansko prebivalstvo tako skrajno žaljiva, tako sramotilna, da bi utegnili provzročiti prav neprijetno reakcijo. List, ki to piše, nima sicer nobenega pomena, onih par naročnikov, ki ga bere, nikomur ne imponira, a ta način pisanja je značilen za mnenje v Tavčarjevih in Schweglovih krogih, katero je seveda tudi mnenje »kmečkega prijatelja« Gust. Pirca. Ostudno pisanje »Naroda«, zlasti zadnji nesramni spisi o svetem Alfonzu, pa tudi v vrstah mlačnih mož vedno bolj utrjujejo mnenje, da se mora slovensko občinstvo s katoliškimi shodi navaditi poštenega političnega mišljenja.

Katoliški shod v Zagrebu. Kakor smo že naznanili, vrši se prvi katoliški shod v Zagrebu 3., 4. in 5. septembra. Na tem shodu bodo mej drugimi govorili dr. Kosta Vojnović o katoliškem življenju, vseučiliški profesor in poslanec dr. Šandor pl. Bresztyenszky o odnosih države do cerkve, vseučiliški rektor dr. Gjuro Arnold o vzgoji, odvetnik dr. Ivan Ružić in odvetniški kandidat dr. Fr. Papratović o katoliškem tisku, dr. Juraj Vrbanić o socialnem vprašanju, Fr. Ivanišević o Raiffeisenovih posojilnicah, dr. L. Jelić o cerkveni umetnosti, odvetnik dr. Krešimir Kvaternik o karitativnih društvih in dr. Luka Jakov iz Zadra o leposlovju. — Upamo, da se bodo tudi Slovenci v dostojnem številu udeležili tega shoda v kraljevem Zagrebu.

Shod v Bovcu se je zadnjo nedeljo, kot se nam poroča, zelo lepo izvršil. Delavsko izobraževalno društvo je imelo lep dan in upati je, da ne ostane brez vidnih uspehov. Krek je govoril o pomenu katoliških načel za javno življenje. Iz sosednih krajev so se z obilno udeležbo odlikovali vzlasti Ložanje, na čelu s svojim vrlim županom. Duhovnikov je prihitelo, več tudi iz daljnih krajev, dvanaest.

Sestanek hrv. in slov. abiturientov v Zagrebu. Kršč. misleči slovenski abiturientje nam pišejo: »Slovenec« je poročal precej rezko, da je hrv. vlada prepovedala sestanek slov. in hrv. abiturientov. Imel je popolnoma prav, kajti prepoved ima svoj izvor v stari mržnji do obeh bratskih

Aktija velesil na Kitajskem je pomanjkljiva na vseh koncih in krajih in zdi se, kakor bi civilizovane države ne pripisovale prav nobene resnosti rogoviljenju kitajskih barbarov. Postopanje velesil je skoro podobno onemu turškega sultana, ki sicer oficijelno naglašja, da se ne strinja z nečloveškim počenjanjem Kitajcev, na tihem se pa smeji v pest, videč nevspehe cele civilizovane Evrope. Najbolj neumljiva je pa trdovratnost evropskih državnikov, ki se na vse pretege branijo Kitajcem napovedati vojsko. Kar stori Nemčija, to delajo druge države. Pravijo, da še ni oficijelno potrjena vest o umoru vseh tujcev v Pekinu in da ni nikogar, komur bi se mogla napovedati vojska. Kako dolgo bodo neki še čakali oficijelnega potrdila? S Pekinom ni nikake zveze, nihče ne more tje, Kitajci pa ne povedo resnice, ali bolje so jo že povedali. V Kino se pošiljajo ladja za ladjo, vedno nove čete dohajajo na kitajska tla in evropski vojaki padajo pod kitajskim morilnim orožjem, a še danes se ne more reči, da so v vojski prelili svojo kri. In še celo Rusija odlašja z napovedjo, akoravno ji je sovražnik že udril v njeno posest! Ali morda res čakajo, da bodo pomorjeni vsi kristijani? Niti kitajskih poslanikov ne odslavlja na evropskih dvorih, in jedino, ker se je dosedaj ukrenilo, je prepoved pošiljanja šifriranih brzojav od strani nemške vlade. Na ta način ne bodo nikdar ukrotili upornih elementov in naj pade še toliko evropskega vojaštva. Sila s silo!

Glasba.

»Glasbena Matica«.

Najboljše služi umetnosti oni, ki jo sodi po njenih metafizičnih in estetičnih zakonih ter od nje odganja škodljive vplive. V tem smislu pišemo naslednje vrstice — »Glasbeni Matici« v korist, kakor upamo.

Hitro se je povzpela »Glasbena Matica« do višine, kakoršne v naših razmerah tudi optimisti niso mogli pričakovati. Zasluga za to gre poštvalnim možem v njenem vodstvu — prejšnjih časov — ter nekajim res izvršnim učnim možem, ki deloma še sedaj sodelujejo, deloma so nadomeščene z izvršnimi strokovnjaki. Ta nagli vspeh, kateri se je tako sijajno pokazal v dunajskih koncertih in tudi v ljubljanskih prireditvah, je na čast našemu občinstvu in posebej še možem, ki so z veliko vztrajnostjo in z velikim naporom pripomogli domači umetnosti do tega častnega razvoja.

A bodimo odkritosrčni! Zadnji čas se opazuje usodna stagnacija, nekaj zastanek v razvoju. In to neveselo dejstvo datira od onega usodnega večera, ko je mož, ki za glasbo nima nikakega pomena, strupeni pramen svoje razdivjane politike nameril v »Glasbeno Matico«. Dr. Tavčar, ki sodi telovadna, politična, literarna, umetnostna in

kane, z dolgimi perutmi in ostrimi kremplji, ki so se zaletavali vanj in ga gledali presunljivo, kot bi mu hoteli s pogledi vzeti življenje.

Ko se je prebudil, je bil še bolj utrujen in slab kot poprej. V glavi je čutil še vedno težino, pogled mu je nemirno begal po tleh in opotekaje se je dospel do postelje ter legel.

V domišljiji si je slikal podobe, eno groznejšo od druge. Peklenski demoni, strašni velikani, kostenjaki v železji, a on — blazen, blazen!

Zavil je obraz v rjuho, in solze so mu potekle iz oči.

Čez tri dni pa se je počutil gospod Vovk že popolnoma zdravega in mirnega. Glava se mu je ohladila, one slike so izginile brez sledu in mislil je zopet pametno in trezno.

In ko je prišel v pisarno in našel tu vse v lepem redu, se je še prav dobro spomnil, kaj je pisal pred tremi dnevi.

Bil je popolnoma potolažen.

»Blisk in strela« je mrmral tiho, »ne, ampak oni, oni, ki pišejo take stvari, so blazni, pri onih ni vse v glavi popolnoma v redu. — Sedaj pa na delo!« In veselo je teklo pero po papirju.

konsumna društva po istem kopitu, namreč po konjskem kopitu svoje politične strasti in svoje gorjanske osebnosti, ta mož, ki je kompromitiral svoje gospodarske in narodne somišljenike na način, ki je poleg Dežmanovega in Schweglovega delovanja sedaj jedini v svoji vrsti na Slovenskem, — ta mož je izdal, podpiran od nekaj mladih ljudij, parolo, da sme v odboru »Glasbene Matice« biti samo oni, ki harmonira z njegovim političnim žvegljanjem.

Žvegljanje pa v plemeniti glasbi še ni prišlo do priznanja, in tudi v Ljubljani poleg nekaterih, vseh disharmonij vajenih ušes, ni našlo estetičnega odobravanja. S tistim trenutkom, ko je Tavčar z nekaterimi neizkušenimi mladimi ljudmi, katerih grla so dobra v raznih pomenih, izdal politično smer za razvoj »Glasbene Matice«, opazujemo, da so postali najboljši naši strokovnjaki izredno hladni proti temu društvu.

Če pregledamo vrsto naših najodličnejših glasbenikov — ne onih, ki delajo samo s svojimi za različno aéro-hidro- in alkoholno-dinamično delovanje izbornimi grli — ampak vrsto teoretikov, skladateljev in za trezno gospodarsko delo v društvu sposobnih mož, tedaj najdemo Tavčarju jako neljubo dejstvo, da ti možje niso — žvegljači, vključ Tavčar - Schweglovi politični zvezi, ki sedaj slavi pri nas svoje orgije za nedoločen čas.

To dejstvo je krivo, da mnogo za glasbo jako vnetih strokovnjakov ne sodeluje pri »Glasbeni Matici«, dasi bi ji s svojim talentom in s svojo izobrazbo v drugačnih razmerah z veseljem pomogli do visoke stopinje. Poglejmo le Gerbičovo »Glasbeno Zoro«! Koliko talentiranih skladateljev je plodove svoje Muze objavilo v tem čisto zasebnem listu, ki nima nikake organizacije za seboj! Publikacije »Glasbene Matice« nimajo teh in še mnogih drugih močij za seboj, edino iz tega razloga, ker prokletstvo liberalnega terorizma onemogočuje složno delo pri »Glasbeni Matici«.

Delovanje odbora, katerega je usilila »Glasbeni Matici« ona politična strast, ki zatira vsakoga, ki neče svojih strun uglasti po znanih disonantnih akordih izvestnega žvegljanja, to delovanje je bilo v zadnji upravni dobi tako žalostno, da nas tolažijo le neke malenkostne izpremembe pri zadnjih volitvah in pa izvršnost nastavljenega učnega osobja. Iz teh dejstev se da razlagati novo stanje »Glasbene Matice« in njeni letošnji publikaciji. Imenujmo na prvem mestu zbirko gospoda Hubada, ki je kot pevovodja in učitelj poglavitna opora »Glasbene Matice«.

»Slovenske duhovne pesmi« iz 16. in 17. stoletja, in slovenske narodne pesmi, harmonizoval in priredil Mat. Hubad. Zvezek »Glasbene Matice« XXXI. Izdala in založila »Glasbena Matica« v Ljubljani 1900. — Te duhovne skladbe, katere je gospod vodja Hubad s koncertom, ki je bil za nas večjega kulturno-zgodovinskega pomena, nego ga je umelo navzoče občinstvo, uvedel v koncertno dvorano, so izvzete deloma iz onih luteranskih pesmaric, ki so proti koncu 16. stoletja izšle v več izdajah, deloma iz katoliške zbirke Kastelčeve iz leta 1678. Ali so te pesmi originali izdajatelj ali so le poslovenjene nemške pesmi, o tem se tu ne moremo prerekati. Harmonizacija gospoda Hubada ima mnogo zanimivih posebnosti. Pred vsem je hotel varovati značaj starinstva pri teh pesmih tudi v harmonizaciji. Vendar tega ni dosledno izpeljal. Nekateri odstavki so v klasični harmonizaciji, pri drugih je pa udaril kar na moderno, skoro narodno struno. Precej pri prvi skladbi že vidimo spojene razne sloge, med katerimi zastopa pač skrajno modernost večkrat uporabljani nonakord ob sklepu. Pri pesmi »Ave presvita Marija« uporabljani nasezvezani terc kvart in septakord po našem mnenju ne ugaja značaju pesmi (bolje trizvok na II. stopinji, n. pr. str. 8. takt 2., kakor je pesem tudi v »Ceciliji« že harmonizirana.)

Gospod Hubad ima to načelo, da vzame preprosto melodijo in da jo okinja z bleškom bujne harmonije. Vsa sredstva, vse kombinacije, kar jih mogoče spraviti v ozki okvir narodne melodije, uporablja s sinim čutom in z iznajdljivo invencijo. Boječemu

neizraznemu šepetu preprostega napeva daje v harmoničnem podstavo velikansko resonanco, res sijajno bliščobo. Zato je pa večsih okvir napeva preozek, de bi mogel sprejeti toliko duhovitih okrasov. Te pesmi niso uglašene za cerkev, ampak so iz cerkvenega polumraka prestavljene v električno bliščobo koncertne dvorane. Od tod njihov značaj.

Do sijajnega vspeha jim je pri koncertu pripomogla izborna tehnika gospoda Hubada v dirigiranju takih zborov.

»Na vrelu Bosne«. Spjeval Josip Milaković. Za muški zbor uglašio i milom svom pobratimu Božidaru pl. Kukuljeviću posvetio F. S. Vilhar op. 213. »Glasbena Matica« zvezek XXX. — To je moški zbor onega glasbenega značaja, katerega sta iz narodnih hrvaških pesmij zajela najbolj Zajc in Vilhar. Menjavanje dura z molom, samospevi, spremljevanje na podlagi basove melodije itd. so znani znaki tega sloga, ki je res specifično jugoslovanski. Poleg mogočnih glasov, ki se jih še spominjamo iz »Bolgarske davorije«, dobimo tu basov solo-spev in recitativ one vrste, s kakoršnim je Vilhar tako lepo okrasil svojo »Smiljano«. Sploh se vidi, koliko je Vilhar napredoval, ko je zlagal »Smiljano«. Dasi je ostal zvest onim tradicijam, ki jih je gojil, izdaja svoje prve pesmi, ki jih je ne brez finega estetičnega ukusa ocenila gospa Podgornikova v »Slovanu«, vendar stoji tu pred nami sedaj kot dogotovljen skladatelj-umetnik. »Starac Izman«, zlasti pa prekrasni oddelek: »Količe o suze vrole« sta bisera te skladbe. (Stran 6., 2. takt čitaj prvi bas f.) Priporočamo jo najsrčnejše moškimi zborom po večjih društvih za koncertno točko!

Y.

Dopisi.

Iz Begunj pri Cirknici, 18. julija. »Slov. Narod« z dne 14. t. m. se je zopet spomnil našega kraja in prinesel kar celo kopo lažij, češ, kako znajo klerikalci gospodariti.

Našemu podžupanu g. Debevcu prav robato očita, češ, da je znal slabo gospodariti in delati račune o zgradbi vodovoda, toži po nekih tisočakah in zdihuje, da je kar groza. Ker ne vemo, s kom imamo opraviti, imamo li z liberalnim dopisnikom ali z »Narodom« samim, se ne bomo spuščali v polemiko, nego le pojasnimo, koliko je o tem resnice.

Kolikor je nam znano, se je vodovod začel graditi l. 1893. in je bil še isto leto dogotovljen. G. Debevec takrat ni bil niti posestnik niti načelnik onega odseka, nego je postal šele l. 1898. načelnik gospodarskega odseka, tedaj 5 let pozneje.

Jako moramo obžalovati dopisnika, da se je tako grozno vrezal, ker mora vsak pameten sprevideti, da je to laž, kar mu očita. Da, vrezal se je tako, da se mu v resnici lahko mačke smejejo, ker »Narod« omenja, da niso mačkine solze. — Ne moremo uganiti, s kakim namenom je dopisnik poslal take čenče v »Narod«. Res, potrebno bi bilo, da bi ga poslali na Studenec ali pa da bi se mu spustilo nekoliko vode istega vodovoda v njegovo tolikokrat prevročeno glavo. Toliko sedaj v odgovor, g. Debevcu pa pozivljemo, naj stvar dožene sodnijskim potom.

Tedenski koledar.

Nedelja, 22. julija: 7. pobinkošna; Marija Magdalena; evang.: O lažnjivih prerokih. Mat. 7. — Ponedeljek, 23. julija: Apolinarij šk. — Torek, 24. jul.: Kristina d. — Sreda, 25. jul.: Jakob, apost. — Četrtek, 26. jul.: Ana, mati Mar. Dev. — Petek, 27. jul.: Pantakon m. — Sobota, 28. jul.: Inocencij p., Nazarij in dr. mm. — Solnce izide 25. julija ob 4. uri 41 min., zaide pa ob 7. uri 32 min. — Lunin spremeni: Mlaj 26. julija ob 2. uri 41 m. popoldne. — Musica sacra v nedeljo, 22. julija: V stolni cerkvi velika maša ob 10. uri: Tretjo Cecilijino mašo zložil Fr. Schöpf, graduale Ferd. Schaller, ofertorium dr. Fr. Witt. — V mestni cerkvi sv. Jakoba velika maša ob 9. uri: Latinsko mašo v Edur zl. Feliks Uhl, graduale »Delixisti iustitiam« zl. Ant. Foerster, ofertorij »Filiae regnum« zl. J. K. Bischoff.

narodov in do njunega zblizovanja. Prepoved se je pa razveljavila, kakor je poročal „Slovenec.“ Mi bi pri tem molčali in pustili vsa stvar v miru, saj sestanek ne bode škodoval nikomur. A naša čast nam veva, da podamo kratko pojasnilo. Med slovenskimi abiturijenti je prislo do razpora, do odločnega in celó stvarnega razpora. Nekateri izmed njih so hoteli, da se vrši sestanek v znamenju kranjskega liberalizma, verskega indiferentizma. Tem nekaterim je pritegnila nekaka večina. Za zdaj še ne bomo pojasnjevali, kak je bil ta razpor in kako se je vršil. Pač bomo storili takoj, ko bode treba. Konstatujemo naj za danes le rezultat, da se namreč krščansko misleči slovenski in hrvaški abiturijenti sestanka ne vdeležijo. Sprva so sicer ravno ti največ delali in storili za uprizoritev sestanka; kajti dobro vedo, da je jedna najvažnejših točk v programu katoliško - narodne stranke ravno vzajemnost hrv. - slovenska, in da ravno ta stranka za to tudi največ deluje. Toda na sestanku, ki hoče kazati protiversko svoje lice, vendar ne morejo sodelovati. Po dosedanjih poročilih vemo, da je ta razpor jako uplival na abiturijente vseh mest, in da bode udeležba minimalna. Hočejo si pomagati s tem, da bodo napravili abiturijentom za tiste dni več neabiturijentov in celo nedijakov. Kakega pomena bode potem sestanek, si lahko vsakdo sam razlaga. O priliki bomo povedali, kako mnenje in naziranje imajo o pomenu sestanka in o slov.-hrvaškem programu tisti, ki hočejo voditi sestanek.

Kršč. misleči slov.
abiturijenti.

Shod bode jutri pop. ob 3. uri v »Kat. domu« na Vrhniki. Govorila bodeta dr. Krek in dr. Šusteršič.

Častno svetinjo za 40letno službovanje je priznal deželni predsednik Lovr. Dovžanu v službi pri Jan. Renko v Srednji vasi pri Begunjah.

Iz Preserja. Dne 22. t. m. s poštnim vlakom opoludne bode slovesna otvoritev postajališča v Preserju. Na postajališču pozdravi občinski odbor razne zastopnike in se potem odpeljejo v Preserje, kjer bode skupni obed. Po obedu je izlet na Žalostno goro, kjer se bo dobilo sveže pivo g. Fröhliche Vožnja iz Ljubljane in nazaj stane samo 45 kr.

Iz Št. Petra na Krasu: »Slov. Narod« je sporočil med svet, da so „Narodovci“ sijajno zmagali s kandidati v občinski odbor v dveh razredih. Danes smo vkljub temu izvolili županom v Št. Petru na Notranjskem po štirikratni volitvi z žrebom gopoda Frančiška Margona posestnika v Trnju h. štv. 35. Izmed svetovalcev so štirje naši, dva pa se prištevata nasprotni stranki in sicer so ti gg.: Peter Žele, Št. Peter: 27., Penko Matija, Gradec: 1., Medica Matej, Št. Peter: 45. Vodopivec Jože Peteline: 46., Šabec Ivan, Selce: 10., Avčin Frančišek, Trnje: 38. Slava zavednim volilcem!

Nezgoda. Radovljiski gospod okrajni glavar je minoli četrtek na cesti proti Begunjam z bicikljem povozil neko žensko, ki pa menda ni bila iz Marijine družbe.

Francosko pokopališče. Na posestvu fužinske graščine v župniji Device Marije v Polju stoji tik ozidja deželne blaznice na Studencu velikanska gomila, med ljudstvom imenovana »francosko pokopališče«, ker so baje tam svoj čas pokopavali francoske vojake. Na kamenitem spominku se bere tale nemški napis: »Vrlim vojakom raznih narodov, ki so leta 1800 umrli v zasilni bolnici na Fužinah in tukaj živjajo večni počitek.« Letos je tedaj ravno stoletnica. Bodo li naši ti vrli sinovi narodov koga, ki se jih primerno spomni ob stoletnici smrti za domovino? Primerna bi bila kaka patrijotška slovesnost.

Tudi ravnopravnost. C. kr. obrtne strokovne šole v Ljubljani razpošiljajo slovenska poročila pod nemškimi naslovi. Tako se menda hoče praktično rešiti vprašanje ravnopravnosti.

Lep napredek prof. Gerbičevega učenca. Poleg g. Bučarja, ki je sedaj angaževan na dunajski dvorni operi, bil je učenec prof. Gerbiča tudi tenorist g. Vlad. Florjansky, ki je nedavno zapustil češko narodno gledališče in se podal na poljsko opero v Varšavi. Ondi ima g. Florjansky za

vsak nastop 200 rubljev plače, na mesec pa mu je zagotovljeno deset nastopov, kar znaša v našem denarju nad 60 tisoč kron. G. prof. Gerbič je pač lahko ponosen na svoje učence.

Kanonična vizitacija in birma bode v ljubljanski škofiji v mesecu avgustu: 15. avgusta na Brdu, 16. v Zlatem Polju, 17. v Ihanu, 19. v Gotenici, 20. v Borovcu, 21. v Reki, 22. v Fari pri Kostelu, 23. v Osilnici, 24. v Banji Loki, 25. na Zdihovem, 26. v Mozlju, 27. v Spodnjem Logu, 28. v Starem Trgu pri Poljanah, 29. v Nemški Loki, 40. v Koprivniku, 31. v Kočevju, 1. septembra v Starem Logu, 2. v Polomu, 3. pri Stari Cerkvi, 16. v Cerknici, 17. v Begunjah, 18. pri Sv. Vidu, 19. v Grahovem, 20. v Starem Trgu pri Ložu, 22. na Babinem Polju, 23. na Blokah, 24. pri Sv. Trojici, 26. na Studnem in 27. septembra na Uncu.

Družbe sv. Cirila in Metoda letošnja XV. velika skupščina bode 1. avgusta v Radovljici. Vspored se pozneje objavi. — 128. vodstvena seja je bila 19. julija t. l. v družbinih prostorih »Narodnega doma«. Zadržek ob treh. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik) dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, Martin Petelin (blagajnik), Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina; od nadzornišstva Oroslov Dolenc. — Prvomestnik pozdravlja navzoče ter naznanja, da bo 5. avgusta t. l. Slomšekova slavnost vabeč odbornike, naj se tem načinom družbo zastopajoč slavnosti udeležijo. Vsekako bo družbo zastopal prvomestnik Tomo Zupan. — Ko se sprejmo razni predlogi, rešijo nekatere prošnje in se podeli služba učitelja-voditelja v Trstu Vinku Krek, zaključijo prvomestnik sejo ob 5. uri popoldne.

Jutri na Rožnik! Kakor smo že zadnjič naznanili, ima jutri zjutraj ob 7. uri »Katol. društvo rokodelskih pomočnikov« sv. mašo na Rožniku. Želeti je, da se občinstvo v velikem številu odzove vabilu vrlih pomočnikov. Pri sv. maši bodo društveni pevci peli krasno novo mašo velezaslužnega društvenega pevovodje, učitelja g. Sachsa.

Na Slomškovo slavnost! Priobčili smo vsopred velezanimive slavnosti v Ponikvi, ki bode dne 5. avgusta. Slavnosti v proslavo stoletnice rojstva ljudskega škofa se udeležijo tudi naša »Slovenska krščanska socialna zveza« z zastavo, kateri se bodo pridružili tudi slovenski katoliški akademiki in pa tovariši iz Zagorja. Vožnja velja v tretjem razredu do kolodvora v Ponikvah za tja in nazaj 6 K 23 h. Iz Ljubljane se odpeljemo v nedeljo dne 5. avgusta z jutranjim vlakom ob 5:35 uri proti zeleni Štajerski ter pojdemo iz Ponikve ob 9. uri zvečer. Slovenski krščanski socialci, pridružite se »Zvezi« ob tem prelepem izletu med štajerske brate v obilnem številu. Nadejamo se, da vidimo pod »Zvezino« zastavo tudi vas, zavedne, brhke tovarišice, v narodni slovenski noši! Društva naj vsaj tri dni pred slavnostjo naznanijo udeležbo svojemu domačemu okrajnemu glavarstvu in celjskemu okrajnemu glavarstvu. Zavedni krščanski Slovenci, prihitite dne 5. avgusta v Ponikvo klanjat se spomnu moža, ki je združeval Slovence v složnem delu za krščanske in narodne ideale! — Odbor »Slov. kršč.-socialne zveze«.

Ponkovičani z akademično in srednješolsko izobrazbo pozivljajo se tem potom vnovič na sestanek, ki se vrši na predvečer Slomškovke slavnosti t. j. 4. avgusta t. l. Sklicatelj.

Nove razglednice v prid planinske podružnice za kranjski okraj so ravnokar izšle. Jako lepe razglednice, ki so narejene po akvarelni sliki g. Jagodica, fotografa in slikarja v Kranju, kažejo mesto Kranj s planinami v ozadju Šmarjetno goro in sv. Jošta originalno razsvetljene v jutranjem mraku. Jako lep domač izdelek v barvah.

Pri Sv. Marjeti ob Pesnici na Štajerskem se je minoli nedeljo vršilo dvojno zborovanje. Na političnem shodu je g. poslanec Robič poročal svojim volivcem o državnem in deželnem zboru, na to se je vršila Slomšekova slavnost. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Daljši dopis objavimo prihodnjič.

Celjsko šolstvo. C. kr. samostojni gimnazijski razredi z nemško-slovenskim poučnim jezikom v Celju so imeli koncem

preteklega šolskega leta 119 učencev, ki so bili vsi Slovenci. Odliko jih je dobilo 17, prvi red 88 učencev, drugi red 7 in tretji red 1 učenec. Ponavljalni izpit se je dovolil 7 učencem. Šolnine so plačali 2520 K, ustanove so znašale 2300 K. Prihodnje šolsko leto se prične 18. septembra — C. kr. višja gimnazija v Celju je imela 256 učencev in sicer 185 Nemcev (?), 69 Slovencev ter 2 Čeha. Odliko je dobilo 23 učencev, prvi red 200, drugi red 16, tretji red 4 učenci, ponavljalni izpit je dovoljen 13 učencem. K maturi se je oglasilo vseh 21 osmošolcev. Slovencev je samo pet. Matura se je pričela danes. Na tej gimnaziji so vsi profesorji razven veroučitelja in učitelja za slovenščino Nemci. Značilno je, da število učencev ni posebno veliko navzlic »Studentenheimu« in kljub temu, da iz vseh nemških dežela vabijo nemške dijake v Celje. — Deželna meščanska šola v Celju je bila tudi v preteklem letu popolnoma nemški zavod, dasi je na šoli bilo poleg 51 (?) Nemcev 49 Slovencev in 2 Hrvata. — Okoliška deška šola v Celju s slovenskim učnim jezikom je štela koncem šolskega leta 378 učencev.

V rogaški Slatini je bilo do 16. t. m. 930 strank s 1395 osebami.

»Šolski Dom« v Gorici. »Edinost« prinaša iz Gorice maloverojno vest, da se pri »Šolskem Domu« v Gorici s prihodnjim šolskim letom opusti deški oddelek in da ostane samo še dekliski. Vprašanje je baje, če se bo sploh mogel vzdržati tudi dekliski, ker govori se, da mislijo prodati »Šolski Dom«. »Edinost« pravi, naj se združita obe goriški stranki, da se res kaj takega ne zgodi.

Ljubljanske novice. Za prvo hišo na Mirju so včeraj pričeli kopati temelj. Ob griču poleg Jakopiča bode hišo postavil g. Dražil. — Lahov Pepe, ki je bil znan po Ljubljani, ker je po kavarinah prodajal cigarete, ki so na čuden način prišle iz tobačne tovarne v njegovo in bi moral radi tega sedeti na Žabjaku, uživa sedaj že osem let prost zrak v Ameriki. Sedaj je prišla o njem vest iz Amerike, da ondi igra »Schwarzkunstlerja« in je z veliko spretnostjo ogenj, samo »eins« ne more ondi igrati, ker še vedno zna samo slovenski. — Podjeten Ljubljčan, izdajatelj »Glas Naroda« Sakser, je prevzel sedaj v svojo last ameriško »Schweizer Zeitung«, ki izhaja v 5000 izvodih in »Schweizer Kalender«, ki izhaja v 9000 izvodih. — Vojaška godba je včeraj priredila baronici Hein serenado v proslavo njenega godu. — Policaj se je zmotil. Kaj takega se že dolgo ni pripetilo na ljubljanski policiji, katero so doslej Ljubljančani imeli za nezmotljivo. Poročali smo, da so neki ponočnjaki nedavno strašili zjutraj pod Tivoli ženske s tem, da so si nataknili na glave krinke, podobne samemu peklenščku. Ljubljanski policaj je vzel radi tega na piko zasebnega uradnika g. Verbiča, ter ga naznanil, da je igral pod Tivoli vraga. G. Verbič je te dni moral na rotovž ter je ondi slovesno dokazal svojo nedolžnost in menda celo to, da je po noči vedno doma. Tako se je dokazalo, da je tudi ljubljanski policaj zmotljiv. Dotični policaj je sedaj vrgel svojo pozornost na — Karniolce, ker je menda imel jeden ponočnih razgrajadev velik »šmis« na obrazu. — Poročil se je danes gospod Staudacher, uradnik na tukajšnji finančni direkciji, z gđ. Gusti Pakič. — Hranilnična knjižica ukradena je postrežnici Doroteji Kulj, stanujoči na Tržaški cesti štev. 7. Tat ji je ukradel knjižico iz nezaprte omare. Kulj je takoj opazila tatvino ter je šla v hranilnico, kjer je čula, da tat še ni vzdignil denarja. — Ljubljanski Nemci so včeraj zborovali v kazini. Na občnem zboru »Deutscher Verein« je smel največ govoriti dr. Binder ki je poleg dr. Schafferja, dr. Suppana, Baumgartnerja, dr. Egerja, Leskovica, Uhla in dr. Galleta izvoljen v novi odbor. — Za mestno godbo je dosedaj podpisanih 2000 K letne podpore. — Na kolesu v Pariz je odpotoval potovalni učitelj kranjske kmetijske družbe g. Gombač.

Nove slovenske skladbe. »Glasbena Zora« prinaša v svojem VII. zvezku naslednje skladbe: »Rasti, rožica!«, besede Ganglove, uglašbil Fr. Jordan, »Moj vrtec«, besede

Andr. Praprotnikove, uglašbil Fr. Ferjančič in poleg teh še »Arijo Ivana« iz opere »Teharski plemiči«, besedilo napisal Ant. Funtek, uglašbil Ben. Ipavec.

Protestantstvo v Kočevju. Jutri bode v občinski hiši v Kočevju ljubljanski pastor Jaquemar s pridigo lovil kočevske Nemce v protestantizem.

Na slovenski obrtniški shod! Omenili smo že, da češki obrtniki vabijo na slovenski obrtniški shod, ki se vrši v Pragi 28. in 29. septembra. Želeti je, da bi se slovenski in hrvaški obrtniki vabilu številno odzvali, ker organizacija slovenskega obrtništva je točka, ki bi morala navdušiti vsakega našega obrtnika. Le na ta način se bode meja postavila nemški konkurenci. Oglasila za Slovensko in Hrvatsko sprejema predsednik »Konservativnega obrtnega društva« v Ljubljani g. Ivan Kregar, ki daje tudi vsa potrebna pojasnila. Že danes se naznanja, da bode vožnja do Prage in nazaj veljala okoli 16 glđ.

Razpisana učiteljska služba. V Šmartnu pri Litiji je do 15. avgusta razpisana služba nadučitelja z normalno določenimi dohodki. Prošnje je doposlati okr. šol. svetu v Litiji.

Utonil je na Igu v grajskem bajerju Peter Kocjan, grajski lovec. Bil je tudi obč. svetnik.

Strela. V sredo popoldne so Marija Gašperin, Marijana Pernač in Anton Mencinger iz Zgoš v radovljiškem okraju pred nevihto bežali z njive pod bruško. Hitro nato udari strela v drevo. Marija Gašperin je bila takoj mrtva, Marijana Pernač pa nevarno ožgana.

Koroške novice. V Strajvasi ob Zili je umrl dné 9. jul. popol. posestnik Janez Milonik, p. d. Zdižen. Dosegel je 75 let. Več let je bil župan in nekaj časa tudi dež. poslanec. Bil je pristaš nemškutarsko-liberalne stranke; slovenskih pravic ni hotel pripoznati. — Cesar je potrdil od koroškega deželnega zbora sprejeti načrt zakona, s katerim se spremeni občinski volilni red. Za pogorelece v Strajvasi se je nabralo po cerkvah 1509 kron 24 vin. — V Šmartnu nad Celovcem so dné 15. t. m. posvetili novo popravljeno cerkev. — V Greifenburgu vpeljali električno razsvetljavo. — Celovsko mesto je nakupilo Kristofov mlin ob Krki za 60.000 kron. Potrebuje mlin za svojo električno napravo. — Nemška pevska društva koroška imajo pevsko slavnost v Celovcu dné 8. in 9. septembra. — Od dné 16. do 19. so pregledovali črto nameravane železnice iz Celovca do Podrožce. — Na Želinjah je umrl tamošnji gostilničar g. Aichwalder star 36 let.

Slovensko šolstvo na Koroškem Za skupščino zveze avstrijskih jugoslovenskih učiteljskih društev, ki se bode vršila dne 8. in 9. avgusta v Mariboru, je predložilo pedagoško društvo v Krškem naslednje predloge: 1. Zaveza naj posreduje, da se na Koroškem ustanovi vsaj eno slovensko učiteljsko društvo, n. pr. za celovsko okolico. 2. Zaveza naj priredi prej ko prej glavno skupščino zaveze v Celovcu. 3. Zaveza naj s pomočjo slovenskih rodoljubov širi svoje liste in drugo slovensko slovstvo brezplačno med slovenskim učiteljstvom na Koroškem. — Z razširjenjem »Učiteljskega Tovariša« mej koroškim učiteljstvom slovenska stvar bode pridobila mnogo.

»Nemška pridiga.« Pod tem naslovom se piše »Mira« iz Grabštana. Naši nasprotniki, nemškutarji in tudi me Slovenci stanujoči Nemci, kaj radi zahtevajo nemške pridige, češ, da hočejo tudi oni slišati besedo božjo! No, ta zahteva bi bila uvaževanja vredna, če bi pri tem šlo ljudem res za besedo božjo. A to jim je prav navadna hujskarija. Zato pišejo o tem tudi toliko po svojih listih, zato kriče pri nas tako zelo za — nemškimi pridigami in mnogokrat že so jih zahtevali. Da jim za besedo božjo, za krščanski nauk, polzali so sedaj. Dne 8. julija imeli so v Dolini priložnost, poslušati nemško pridigo Anobene naših »Nemcev« bilo tam, noben ni šel poslušati božje besede, dasi se jih je prej opozorilo na nemško pridigo!! Ravno to je bilo tudi Jadovcah, ko so mil. g. knezskoof. blag. vili zvonove. Takrat so pridigali nemci — a naših »Nemcev« ni bilo zraven!

zopet kaže, da ti ljudje hočejo samo slo-
venščino izpodrinuti še iz cerkve, kakor so
jo izpodrinili že drugod!

„Mir.“

Tržaške novice. »Edinosti« piše neki
rodoljub iz tržaške okolice, da so letos
»šagre« vse bolj jalove od prejšnjih let in
da to narodno razvado izpodrivajo poštene
pevske veselice. Dopisnik dostavlja: »Tako
je prav! Proč s »šagami«, ki so za nas le
kvar! Združimo se v društva ter prirejajmo
raje domače zabavno poučne veselice, na
katerih se narod blaži, a ne podivja, kakor
se to večinoma dogaja na sedanjih pokvar-
jenih »šagrah« v okolici. Naša parola bodi:
Proč s šagami!« — V svobodni lukci je
vlak povozil dninarja Antona Deklevo. —
Zveza slovenskih trgovskih pomočnikov v
Trstu ima jutri ob 3. uri popoldne v »Hr-
vatski čitalnici« shod, na katerem se bodo
posvetovali o sredstvih za večji razvoj in o
premembi pravil. — Tržaški Sokol priredi
12. avgusta na vrtu »Narodnega doma« pri
sv. Ivanu vrtno veselico. — V Trstu je se-
daj neznosna vročina. V sredo je neki kle-
parski pomočnik popravil streho ob vro-
čini 33 stopinj po Celziju. Vsled solnčarice
je padel s strehe in mrtev obležal.

Zopet rodbinska tragedija. V nem-
ških listih čitamo naslednji inserat: »Dne
17. junija ubegla je moja žena, a 21. junija
moja hči. Srečen najditelj naj si jih blago-
voli pridržati. M. Weber, Sanden pri Ulmu«.

Sejmi po Slovenskem od 23. do
28. julija. Na Kranjskem: 23. v Hi-
njah in Banjiloki; 24. v Škofji Loki in Se-
miču; 25. v Kočevju, na Vrhnikih, v Narinu
in Vel. Loki; 26. v Leskovcu, pri Sv. Ani
pri Višnjigori, v Domžalah, Radoljici, na
Bitnjah v Bohinju in Cerknici; 27. v Top-
licah in Črnem vrhu pri Idriji. — Na slov.
Štajerskem: 23. pri Sv. Barbari, Sv.
Magdaleni pri Mariboru, Sv. Mohorju Pod-
četrtkom, v Vildonu, pri Sv. Urbanu pri
Slivnici; 25. v Bistrici, Kozjem, Lipnici,
Selih, pri Sv. Urbanu pri Ptujem in v Žalcu;
26. v Frauheimu, pri Sv. Križu pri Ljuto-
meru, na Tinskem in na Teharjih. — Na
Koroškem: 25. v Strasbergu; 26. v Ku-
tarčah in Sachsenbergu. — Na Primor-
skem: 24. v Čabaru; 26. v Gorici in Di-
vači; 28. v Cevdatu.

Iz „Trgovske in obrtniške zbornice“.

(Konec.)

Zbornični svetnik Oroslav Dolenc po-
roča o vprašanju, če smejo železje pri stav-
bah samo ključavničarji ali tudi mizarji na-
bijati.

Po mnenju odsekov je mizar upra-
vičen nabijati železje na samo ob sebi
porabne predmete, kakor je hišna oprava,
ne pa na stavbene predmete, za kar je pa
upravičen ključavničar in to tembolj, ker je
treba včasih tako železje preurediti ali celo
prekovati, kar gotovo ne more biti delo mi-
zarjev.

Odsek predlaga torej: Zbornica poroča
v zmislu teh izvajanj obrtni zadrugi v No-
vem mestu. — Sprejeto.

Zbornični svetnik Feliks Urban po-
roča o prošnji občine Lesce za dovolitev 2
novih živinskih semnje. Ker so dani vsi po-
goji za dovolitev, predlaga poročevalec, da
naj zbornica to prošnjo priporoča pri c. kr.
deželni vladi. — Sprejeto.

Zbornični svetnik Jernej Žitnik po-
roča o prošnji občine Mokronog za dovo-
litev, da se smejo ob živinskih semnjih vršiti
tudi semnji z blagom. Zbornica se je izrekla
proti dovolitvi.

Zbornični svetnik Friderik Pauer po-
roča o prošnji A. Z. v Šenčurju za dovolitev
naprave javne tehnične v Šenčurju. Ker je
potreba javne tehnične v Šenčurju v resnici
nujna, predlaga poročevalec, da naj se zbor-
nica izreče za dovolitev. — Sprejeto.

Zbornični svetnik Josip Lenarčič po-
roča o prošnji A. S. za podelitev omejene
tiskarske in litografske koncesije v Ljub-
ljani. Pri glasovanju se sprejme odsek
predlog, naj zbornica prošnjo priporoča. —
Prosilec kljub temu ni dobil tiskarne.

Zbornični svetnik Josip Lenarčič
poroča o dopisu, v katerem vabi c. kr. de-
želna vlada zbornico, da bi privolila v orga-
nizacijo kmetijsko-kemičnega preskuševališča,
kakor jo namerava c. kr. poljedelsko mini-
sterstvo.

Vzpričo koristi, ki bi jih imelo presku-
ševališče po tej preuredbi, predlaga odsek:
Zbornica privoli v to organizacijo. — Spre-
jeto.

Zbornični koncipist dr. Viktor Murnik
poroča o vprašanju, če in katerim obrtnim
učnim zavodom na Kranjskem bi bilo v
zmislu ukaza naučnega ministerstva z dne

10. oktobra 1883, št. 17.591, odst. 5 podeliti
ali razširiti pravico, da njih spričevala uspo-
sobljajo nastop in samostojno izvrševanje
rokodelskih obrtov, oziroma da ta spričevala
morejo dokazati sposobnost za nastop go-
tovih koncesioniranih obrtov. Na Kranjskem
sta imeli doslej obe strokovni šoli, v Ljub-
ljani in v Kočevju, to pravico, pa ne za vse
oddelke. Strokovna šola v Ljubljani je nima
za košarski oddelek. Ker so dani vsi pogoji
za podelitev napominane pravice tudi za ta
oddelek, bi jo bilo podeliti tudi temu od-
delku. Strokovna šola v Kočevju nima te
pravice glede oddelka za izdelovanje palic.
Ker pa jo ima za strgarski oddelek, in se
v oddelku za izdelovanje palic poučujejo
ravno tisti predmeti, kakor v strgarskem
oddelku, in ker so strgarji tudi upravičeni
za izdelovanje palic, bi bila ta podelitev ne-
potrebna. Sicer so pa dani tudi za ta od-
delek vsi pogoji za podelitev. Poročevalec
predlaga v imenu odsekov: Zbornica po-
ročaj v tem zmislu c. kr. deželni vladi. —
Sprejeto.

Ker se nihče več ne oglasi, zaključil
predsednik sejo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gradec, 21. julija. Profesor dr.
Gregor Krek je imenovan dvornim
svetnikom.

Trst, 21. julija. Mej predlogi, ka-
teri se predlože isterskemu deželnemu
zboru, so: ustanovitev služb občinskih
uradnikov v vseh občinah, naprava pen-
zijskega fonda za te uradnike, zboljšanje
položaja ljudskega učiteljstva, reforma
isterskega poljedelskega kreditnega za-
voda. Vlada predloži načrt za splošno
zvišanje davka za 20 h pri litru alko-
hola ter bode deželni davek na žganje
odpadel.

Lvov, 21. julija. Dr. Madeyski, ki
je v poljskem klubu zastopal zblizanje
kluba h Nemcem, je odložil tudi dežel-
nozborski mandat.

Budapešta, 21. julija. „Bud. Hir-
lap“ poroča, da minister, predsednika
Szella potovanje v Išel ni v noteni
zvezi s sedanjo avstrijsko krizo. Oger-
ska si je svoje gospodarstvo vredila do
l. 1903, oziroma 1907 in mirno čaka,
da se uredi razmere v Avstriji.

Petrograd, 21. julija. Na čast
perzijskemu šahu je priredil car dvorni
obed.

London, 21. julija. Lord Roberts
brzojavlja iz Pretorije 19. t. m.: Me-
thuen je zasedel danes Reekspoort skoro
brez odpora, Hamilton in Mahon pro-
dirata po deželi severno od delagoaške
železnice, Hunter poizveduje, kaj počne-
njajo Buri mej Betlehemom in Pitsbur-
gom. Angleški konzul v Beiri je umrl
za ranami, ki jih je dobil pri napadu
16. t. m.

Simla, 21. julija. Vojaški poveljnik
v Indiji naznanja, da ne more odpo-
slati čet v Kino, dokler se ne povrne
del armade iz Južne Afrike.

London, 21. julija. Iz Yokohame
poročajo: V torek je nepričakovano jel
bljuvati ognjenik Adsuma pri Bauda-
isonu. 2000 oseb je ubitih in ranjenih.

Vojska na Kitajskem.

O dogodkih v Pekinu je došlo danes
zopet nekaj poročil, katerim pa menda nihče
ne pripisuje posebne važnosti. Jedno tako
vest pošilja v Washington ameriški poslanik
Conger v Pekinu. V brzojavki z dne 11. t.
m. pripoveduje, da se nahaja v angleškem
poslaništvu, na katero neprenehoma streljajo
kitajske čete, ter dostavlja, da more le nagla
pomoč preprečiti umor vseh tujcev v po-
slaništvu. V Bruselj je pa sporočil konzul v
Shanghaiju, da so bili glasom Shengove iz-
jave 18. t. m. tujci v Pekinu še pri življe-
nju. Obe poročili sta došli v svet posredo-
vanjem Kitajca Shenga in jim torej nihče ne
more verjeti.

Podkralj Li-Hung-Čang je vendarle od-
potoval v Pekin. Napram italijanskemu kon-
zulu se je izjavil, da je prejel dekret z dne
8. t. m., podpisan od cesarja in cesarice-
vdove. Prišel bo ondi poganjanja z vele-
silami. Konzuli so ga prosili, naj jih takoj
pri dohodu v Pekin obvesti o dogodkih v
tem mestu, a je izjavil, da ne bo to mo-
goče (!) Mirno prebivalstvo, zlasti pa trgovci,
so ga baje opetovano prosili, naj ostane v
Kantonu, a se ni dal pregovoriti. Objednem
je mož zopet imenovan podkraljem pokra-

jine Pečili. Tujci Li-Hung Čangu več ne za-
upajo, odkar je poslal v Peking 50.000 mož
najbolj fanatičnih vojakov. Vsa njegova dela
spominjajo na to, da je najprej patrijot,
potem šele prijatelj zahoda.

Dunaj, 27. julija. „Wiener Abend-
post“ potrjuje, da odrineta „Cesarica
Elizabeta“ in „Aspern“ proti Kini. Vr-
hovno poveljstvo združenemu brodomu
je poverjeno kontre admiralu grofu Monte-
cuccoli.

Dunaj, 21. julija. „N. W. Tag-
blatt“ zopet poroča, da so vesti o klanju
kristijanov v Kini neresnične.

Dunaj, 21. julija. Poroča se, da
je pri Tien-Tsinu zbranih 16.000 Nem-
cev, 12.000 Angležev, 50.000 Rusov,
21.000 Japoncev, 6500 Francozov, 7000
Francozov, ter nad 2000 Italijanov in
Avstrijcev. Vsa ta armada ima 311
topov.

Pariz, 21. julija. Tukajšnji kitajski
poslanik je izročil ministru Delcasseju
brzojavko kitajskega cesarja, ki jo je
odposlal guverner Šantunga 19. t. m.,
v kateri se prosi posredovanja
Francije. Delcasse je odgovoril, da
bo poslal odgovor Loubetov v Pekin po-
slaniku, toda francoska vlada mora po-
prej vedeti, kaj je z nje poslanikom
Pichonom.

Berolin, 21. julija. Berolinska
„Post“ poroča, da se ne bode Japanu
izročilo vrhovno poveljstvo proti Kitaj-
cem, ampak Nemčiji. Dotični predlog
velevlasti baje niso odklonile.

Petrograd, 21. julija. Ruski vojni
minister je prejel brzojavko admirala
Aleksejeva iz Tientsina 12. t. m.: Vče-
raj je nad 2000 Kitajcev napadlo naše
predstraže pri kolodvoru. Pol stotnije
so kar obkolili in le z bajoneti se je
mogla rešiti. Ranjen je eden poročnik
ter 18 mož, štirje so ubiti. Potem so
dobili pomoč in pognali Kitajce, ki so
izgubili 70 mož.

London, 21. julija. Petroburški po-
ročevalec „Daily Telegr.“ zagotavlja z
vso odločnostjo, da je ruska vlada pre-
jela izrečno poročilo, da so bili 6. t.
m. pomorjeni vsi tujci v Pekinu.

Pariz, 21. julija. Iz Privasa odrine
v kratkem v Kino bataljon 61. polka,
ki bo štel s prostovoljci vred 1000
mož.

London, 21. julija. Kineški za-
stopnik Lo Feng Luh je izročil angleški
vladi poročilo, da je bila evropska ko-
lonija 18. julija še ohranjena. Regu-
larna kitajska cesarska vojska je pre-
magala bokserje in ščiti Evropejce. Di-
plomatična zveza s kineško vlado se
torej lahko nadaljuje.

London, 21. julija. Ponavlja se
vest, da 100.000 oboroženih Kitajcev
koraka proti Shanghaiju. Za obrambo
Shanghaija je 1000 prostovoljcev in
400 policistov.

Bruselj, 21. julija. Doslej je 82
belgijskih misijonarjev v Kini umrlo
mučeniške smrti, sosebno v misijonu
Koa Soa. Mnoge misijonarje so bok-
serji pribili na križe. Edikt princea Tu-
ana zapoveduje splošno klanje kristi-
janov.

London, 21. julija. „Times“ poro-
čajo iz Shanghaija, da je guverner Šan-
tung, Yuan-Sihkai, Evropejcem pri-
jazen, ter da je s svojimi vojniki pre-
magal večjo Tuanovo armado. Guverner
uživa večje zaupanje nego vsak drug
guverner.

London, 21. julija. (C. B.) Reuter.
urad poroča: V Washington došla br-
zojavka ameriškega konzula v Či-Fu
javlja, da je guverner Šantung dobil
vesti, da so poslaniki v Pekinu še čvr-
sti in zdravi. — Državni tajnik Hay je
poslal poslanikom v inozemlju naročilo,
naj pri vladah posredujejo za tukajšnje
osvoboditev Pekina.

Washington, 21. julija. (C. B.)
Japonska vlada je dovolila da smejo
ameriške cete z vojnimi potrebščinami
pristati v Nogasaki, odkoder se odpe-
ljejo dalje v Taku.

Zaročenca.

(I promessi sposi.)

Milanska povest iz sedemnajstega veka. — Laški
spisal Alessandro Manzoni. prev. I. B.-C.

(Dalje)

Draginje bo vendar konec; saj žanjemo
vsako leto. Saj ima stričnika Bortolo in zna
svoje rokodelstvo. Doma ima še nekoliko
denarja, katerega bode dal tako za sabo po-
slati. S tem se preživi, dokler se ne vrnejo
bolji časi. — Potem ko pridejo drugi časi,
— nadaljuje Renzo v svoji domišljiji, —
bode več dela. Gospodarji se tepejo za mi-
lanske delavce, ker znajo rokodelstvo. Mi-
lanski delavci so gibčni. Kdor hoče spretno
ljudi, mora tudi plačati. Zaslužil bodem več
kot zadošča za-me, prištedil bodem lahko.
Potem pa pišem ženskama... Sicer pa mi
ni treba čakati. Saj bi se mogli s tem, kar
imamo na strani, tudi to zimo preživeti! Bo-
demo uže shajali! Župnikov je povsod dovolj.
Če pridete ženski, sezidamo si hišico. Kako
bode prijetno, kadar se bodemo tukaj izpre-
hajali! Do Adde se popeljemo, potem ko-
simo na bregu, pokažem kraj, kjer sem
stopil v čoln, grmovje, skozi katero sem
prišel do reke, mesto, kjer sem prežal na
čoln. —

Naposled pride do bivališča stričniko-
vega, velike hiše, z mnogimi vrstami širokih
in visokih oken. Renzo spozna predilnico,
vstopi, glasno vpraša mej šumenjem pada-
joče vode in vrtečih se koles, če je tu neki
Bortolo Castagneri.

„Gospod Bortolo? Tu je.“

Gospod? Dobro znamenje, — misli si
Renzo, opazi stričnika in mu teče naproti.
Bortolo se obrne, spozna mladeniča in mu
reče: „Tu sem.“

Oba osupneta, vzdigneta roke in se ob-
jameta.

Po prvem sprejemu pelje Bortolo svo-
jega gosta daleč od hrupa strojev in izpred
očij radovednežev v drugo sobo in mu reče:
„Rad te vidim. Krepek dečko si. Tolikokrat
sem te vabil, a nisi hotel priti. Sedaj prideš
v opasnih časih.“

„Saj nisem prišel radovoljno“, reče
Renzo. Kratko in ginjen mu pripoveduje za-
lostno zgodbo.

„Tu ste še dve roki“, de Bortolo. „O
ubogi Renzo! Ti si se na-me zanašal; jaz te
ne zapustim. Sedaj ne manjka delavcev; jedva
vsak svoje obdrži, da jih ne izgubi in si
ne pokvari kupčije. Gospodar me ima rad,
blaga ima mnogo. Nečem se hvaliti, a meni
mora biti hvaležen. On ima premoženje, jaz
pa nekoliko spretnosti. Jaz sem delovodja;
ali več? Jaz sem faktotum. Uboga Lucia
Mondella! Spominjam se je, kakor bi bilo
včeraj. Dobra deklica! Najbolj pobožna v
cerkvi, in če je šla od svoje kočice... Jaz
v duhu vidim ono hišico, nekoliko izven
vasi, z lepim figovim drevesom ob zidu...“

„Ne, ne govorimo o tem!“

„Hotel sem povedati, da je vedno vrtela
vreteno, kadar je šla od svoje hišice. In ta
don Rodrigo! Že tedaj je bil tak. A sedaj
tiči vrag v njem, kot čujem; dokler mu Bog
ne pristriže perotij. Kakor sem uže rekel,
tudi tu čutimo draginjo... No, ali si kaj
lačen?“

„Jedel sem malo preje mej potjo.“

„In denar?“

Renzo stegne roko, približa jo k ustom
in pihne čez njo.

„Nič ne dé“, reče Bortolo. „Imam jaz.
Ne misli na to; kadar se časi prevržejo,
ako Bog da, povrneš mi, in za-te nekaj pre-
ostane.“

„Imam nekoliko denarja doma; pošljem
po-nj.“

„Dobro, mej tem pa se na-me zanesi.
Bog me ima rad, da imam tudi jaz druge
rad. Če nimam sorodnikov in prijateljev,
komu naj pa izkazujem dobrote?“

„To je božja previdnost!“ vsklikne
Renzo in stisne svojemu dobremu stričniku
roko.

„Torej“, povzame Bortolo, „v Milanu
je bilo precej vrišča. To so menda nōrci.
Tudi tu je uže o tem govorica. Ti mi vse
bolj natanko poveš. Hej! Koliko se imava
pomeniti! Tu je pa vse mirno in delamo bolj
pametno. Mesto je kupilo dva tisoč vreč
žita od nečega trgovca v Benetkah. To žito
pride iz Turčije. Zelodec ne vpraša po taci
malenkostih. Poslušaj, kaj se zgodi. (Dalje.)

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem zistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napravo po 5 litrov likerjev: tropinovec, absinc, vermut, ruski pelinovec, češki liker kimek po 80 kr.; slivovec, rum, češnjavec, alaš, alpski liker po 85 kr. in konjak, benediktinec, chartreuse, plzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštne nakaznici, po poštne povzetju 10 kr. več. Vsaki pošiljki pridenem navodilo, kako se napravi liker. Preprodajalcem, če naročijo več blaga, mnogo ceneje.

Anton Rukavina,
Trst,

612 50-6 Via Belvedere št. 23.

A. Kališ,

posredovalni zavod v Ljubljani, Jurčičev trg,
sprejme takoj

več delavk

za papirnico na Štajerskem.

Plača dobra in prosto stanovanje. 653 2-2

Gimnazijski konvikt

čč. oo. benediktincev v Šent-Pavlu na Koroškem.

Plačilo za semester 280 kron.

Javna višja gimnazija.

Natančneje pové predstojništvo konvikta.

Dnevi za vsprejemni izpit: 15. julij in
17. september. 116 6-4

Fr. P. Zajec

urar,

trgovina z zlat-
nino in srebrnino
v Ljubljani
Stari trg
št. 28.

Usojam si opozoriti sl. občinstvo in
veleč. duhovščino, da sem odprl proda-
jalno, najraznovrstnejših zlatih, sre-
brnih in nikelnastih žepnih ur, stenskih
ur, ur budilnic itd., vsakovrstne zlate,
srebrne in nikelnaste verižice, prstane,
uhane, zapestnice itd., sploh vseh sem
spadajočih predmetov po najnižjih
cenah.

Ure so pristno švicarskega dela,
natančno in zanesljivo izdelane.

Popravila tudi najtežavnejša vspre-
jemljem ter izvršujem točno in natančno
po najnižjih cenah.

Prodaja

finih očal, naočnikov, baro-
metro, termometrov; sploh
vseh sem spadajočih pred-
metov. 613 3-3

Kleparska delavnica,

jako prostorna, je oddati z avgustom t. l.

Več je izvedeti v Ljubljani na Rimski
cesti št. 16. 640 3-3

Namizno opravo

iz kina-srebra 643 3-2

izposojuje za bankete in druge slavnosti

Ana Ehrfeld v Ljubljani, Sv. Petra cesta 18.

Dr. Rose-jev balzam | Praško domače mazilo

za želodec

Iz lekarne B. FRAGNER v Pragi

je že nad 30 let sploh znano domače zdravilo, ki
poživlja okus in rahlo odvaža. Ako se redno rabi,
ureja želodčovo delavnost prav zanesljivo.

Velika stekl. 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

je staro najprej v Pragi rabljeno domače zdra-
vilo, katero rane čiste ohrani, vnetje in
bolečine lajša in hladi.

V puščah po 35 in 25 kr., po pošti 6 kr. več.

varilo! Na vseh delih zavotka
je pristavljena postavno vpi-
sana varstvena znamka.

Glavna zaloga:

lekarna B. Fragner-jeva „pri črnem orlu“, c. kr. dvor. zal., v Pragi,

Mala strana, vogal Spornerejeve ulice.

Se vsak dan razpošilja.

V Ljubljani se dobiva pri gg. lekarnarjih: G. Piccoli, Ub. pl. Trnkoczy, M. Mardetschläger,
J. Mayer, ter v vseh drugih lekarnah Avstro-Ogerske. 760 26-23

Zaloga Karl Glani-jevih vezil in tkanin

FELLINGER in HASSINGER

c. in kr. dvorni založniki.

114 26-6

Cerkvena oblačila, društvene zastave itd.

Dunaj, I., Seilergasse 10, „Göttweigerhof“.

Krasni cenik z nad 300 podobami brezplačno.

St. 223 balaj. v Avstr.
1900.

639 3-2

Razglas.

Od sindikata nemško-viteškega reda kot zapuščinske oblasti se oni, kateri imajo kot
upniki kako terjatev do zapuščine po dné 6. julija 1900 v **Semiču na Kranjskem** brez
oporoke zamrem gosp. **Anton Alešu**, n. v. r. duhovniku balaje v Avstriji, dekanu in
župnemu upravitelju ravnotam, pozivljejo, da isto ali pri podpisnem sindikatu (Dunaj,
I., Singerstrasse 7) ali pa pri od tega delegovanem oskrbništvu n. v. r. komend v Metliki
na Kranjskem

do dné 16. avgusta 1900

10. ure dopoldne ustno ali pismeno naznanijo in z dokazi podpró, kajti na kasneje došle
prijave do zapuščine, če ista po plačilu terjatev poteče, se ne bode oziralo, izven če je
zadobljena zastavna pravica.

Sindikata nemško-viteškega reda na Dunaju,

dné 10. julija 1900.

L. S.

Gustav Bandian s. r.

svétnik visok. nemškega mojstra in balaje v Avstriji.

Dobiva se povsod.

927 (36-29)

Kalodont.

Najboljše in najcenejše sredstvo za čiščenje zob.

Zobozdravniški in zobotehnični atelje.

Zobozdravnik

med. univ. Dr. Rado Frlan

špecialist za porcelanaste in zlate plombe, zlate krone in sponje, zlata zobovja itd.
naznanja slavnemu občinstvu, da je od 15. julija naprej pri njem

zobni tehnik **OTO SEYDL**

bivši asistent v ateljeju zobozdravnika Schweigerja v hotelu pri Maliču. 664 (3-1)

Služba občinskega sluga

oddati je pri županstvu v Hrenovicah pri Postojni. Prosilci, popolnoma vešč
slovenkega jezika in pisavi, vložé naj prošnje pri županstvu v Hrenovicah

do dné 31. julija t. l.

Plača po dogovoru z ozirom na prosilčevo zmožnost v pisavi.

Županstvo Hrenovice,

dné 16. julija 1900.

652 3-2

Župan: Ivan Debevec s. r.

Josip Kastelic,

krojaški mojster,

v Ljubljani, Vodnikov trg št. 4,

priporoča se prečastiti duhovščini v

izdelovanje vsakovrstne

obleke,

posebno

talarjev, površnikov itd.

Izdelujem birete, cingulum in vsakovrstne šemise,
kakor tudi vsa druga v to stroko spadajoča dela
natančno po meri.

Prosim prečastito duhovščino, da me blagovoli počastiti s
cenjenimi naročili, zagotavljajoč, da bom vedno skrbel, da
zvršim vsako naročilo v največjo zadovoljnost preč. naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno
krojaško delavnico, v kateri izdelujem

obleke za gospode in dečke

po najnovejšem kroju, natančno po meri. 86 25

Zunanja naročila točna. — Cene primerno nizke.

Kwizdov

korneuburški živino-redilni prašek

je dijetilno sredstvo za konje, govedi
in ovce. Že 50 let se rabi v premenjih
hlevih, ako živali nočejo jesti, če slabo
prebavajo in za zboljšanje in namno-
ženje mleka pri kravah. Cena: ena škatla
1 K 40 h. pol škatla 70 h. Pristno je samo
z gori označeno varstveno znamko ter je do-
biti po vseh lekarnah in prodajalnicah dišav.

Glavna zaloga: II. 631 20-1

Franc Jan Kwizda,

c. in kr. avstr.-oger., kr. rumunski in knj.
bulgarski dvorni založnik
okrožni lekarnar v Korneuburgu pri Dunaju.

Pozor, kolesarji!

Vsled poletnega časa

nabavl sem si velikansko zalogo **voznih koles** (bicikljev), kakih
400 komadov in sicer od najznamenitejših trdk, kakor:

**Puch, Meteor, Peugeot, Monarch,
Seidl-Naumann**

ter kolesa raznovrstnih drugih sistemov od gld. 80.— naprej.

Peugeot-kolesa

po izvanredno nizkih cenah in sicer od gld. 140.— do 230.—.

A. Putrich,

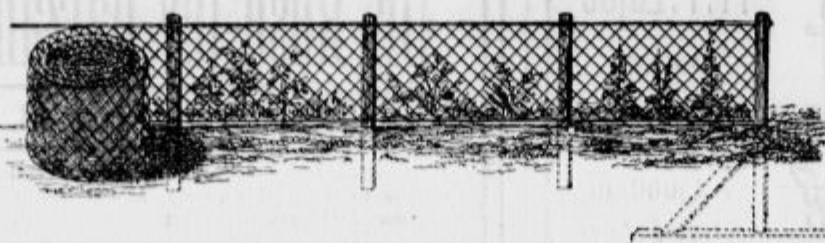
Ljubljana, Dunajska cesta.

Ceniki poštne prosti.

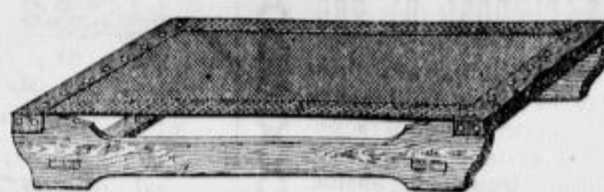
Mehaniška delavnica.

Narejena sita in rešeta z lesenim obodom v vseh velikostih.

Ograja gozdov, pašnikov vrtov itd.

Elastične posteljne mreže (Spiral-Drahtmatratzen) iz galvanizirane jeklene žice.

584 10-3

Karol Zupančič, Jurjevica pri Ribnici, Kranjsko, izdelovatelj žičnih (dratenih) tkanin ter pletenin in trgovina s sitarskim, rešetarskim in lesenim blagom,

priporoča slavnemu p. n. občinstvu svoje **pletenine iz žice**, pletene s strojem po uzorcih, za ograjo gozdov in vrtov, za fazanerije, kurnike, golobnjake; **mreže za presejanje** gramoza in peska. — Izdeluje in ima veliko zalogo **medene, pocinjene in železne tkanine** za stroje, mline, okna, line, kleti; **mesne sitnice**, prožne posteljne mreže (Drahtmatratzen) v raznih velikostih, raznovrstna sita, rešeta za tovarne in mline, kape za ogrebanje čebel, pokrivala za jedila, **razno leseno (suho) robo** itd. po najnižji ceni. — **Ceniki na zahtevanje brezplačno.**

VINCENC ČAMERNIK kamnoseški mojster

v Ljubljani, Slomškove ulice 17 (nasproti elektrarne).

Izborna zaloga grobnih spomenikov iz vsakovrstnih **marmorjev, granitov in sijenitov.**

Delavnica umetnih cerkvenih kamnoseških del.

Stavbena dela.

465 25-11

Priznana solidna dela, točna postrežba.

Stajerska
ROGAŠKA
KISLA VODA **Templjevo Styria-vrelec**
SVETOŠLAVNA.
krepčevalna pijača. Neprekošana zdravilna voda.

Glavna zaloga
za Kranjsko:

Mihael Kastner

v Ljubljani. 295 52-24

Hôtel Štrukelj

v Ljubljani

na voglu **Holodvorskih in Dalmatinovih ulic**

(v novozgrajeni hiši)

ob najživahnejši promet imajoči cesti blizu kolodvora in v neposredni bližini središča mesta ležeč, priporoča p. n. potujočemu občinstvu svoje najmoderneje opravljene, z vsem komfortom opremljene popotniške sobe in svojo izborno restavracijo.

Najpozornejša postrežba.

Za udobnost služi tudi

658 3-1

prostori in senčnat vrt.

Najzmernejše
cena.

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno, krasno **blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike, velume, albe, koretelje, prte** itd.

sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Prevzema tudi vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila. — Izdeluje ročno in pošteno po najnižji ceni bandera in vso drugo obleko.

Prečastite gospode prosim, da se blagovolé pri naročilih ozirajo na domačo trdko ter ne uvažujejo tujih trdk, družtev in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo ceno, zadržuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 502 52-8

Ana Hofbauer,

imejateljica zaloge cerkvene obleke, orodja in posode v Ljubljani, Wolfve ulice 4.

„The Mutual“, zavarovalna družba za življenje v New-Jorku.

Popolnoma vzajemna.

Police so po preteku 2 let nespodbijalne in po preteku 3 let nezapadljive.

Konečne številke bilance za l. 1898:

Denarno stanje	1.369.576,693-29	kron
Zavezanosti na račun lastnikov polic	1.150.168,487-79	»
Prebitek na račun lastnikov polic	212.408,205-50	»
Zavarovalno stanje všteti telesne rente	4.795.509,175-81	»
Dohodki leta 1898	299.660,000-—	»

Rezerve premij avstrijskih zavarovancev založene so v avstrijski zlati renti pri c. kr. ministerijalnem plačilnem uradu na Dunaju.

Letne dividende. — V polici sami zajamčena posojila in odkupi v gotovini.

Pojasnila, prospekte itd. daje 858 26-20

generalno zastopstvo za Kranjsko

v Ljubljani, Franciškanske ulice št. 16, II. nadstr.

Dunajska filialka

Hranilne vloge na knjižice s 4%.

Menjalnica, borzno posredovanje, posojila na vrednostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in razvinkuliranje obligacij.

984 88

Živnostenská banka

na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnice v akcijah 20,000.000 K.

Reservni zaklad nad 7,500.000 K.

Centrala v Pragi.

Podružnice v Brnu, Plznju, Budejovicah, Pardubicah, Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Dunajska borza.

Dne 20. julija.

Skupni državni dolg v notah	97-35
Skupni državni dolg v srebru	97-15
Avstrijska zlata renta 4%	115-55
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97-40
Ogerska zlata renta 4%	115-45
Ogerska krona renta 4%, 200	90-95
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1720 —
Kreditne delnice, 160 gld.	668-—
London vista	242-52
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	118-55

20 mark	23-71
20 frankov (napoleonov)	19-32
Italijanski bankovci	90-45
C. kr. cekini	11-37

Dne 20. julija.

3-2% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171-—
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	164-50
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194-—
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	95-50
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139-—
Dunavske vravnave srečke 5%	251-—

Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	106-50
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	94-20
Priporočne obveznice državne železnice	405-—
južne železnice 3%	319-—
južne železnice 5%	119-80
dolenjskih železnic 4%	99-50
Kreditne srečke, 100 gld.	385-—
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	340-—
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	43-—
Ogerskega	20-—
Budimpešt. bazilika-srečke, 5 gld.	12-60
Rudolfove srečke, 10 gld.	63-50

Salmove srečke, 40 gld.	172-—
St. Genois srečke, 40 gld.	183-—
Waldsteinove srečke, 20 gld.	—
Ljubljanske srečke	47-50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	277-50
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	6160-—
Akcije tržanskega Lloydja, 500 gld.	760-—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	110-50
Splošna avstrijska stavbna družba	148-—
Montanska družba avstr. plan.	450-50
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	418-—
Papirnih rubljev 100	255-50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobika. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.